

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

63. årgang

27. juli 2020

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2020/C 247/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i>	1
---------------	---	---

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2020/C 247/02	Sag C-803/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberster Gerichtshof (Østrig) den 31. oktober 2019 — TN mod WWK Lebensversicherung auf Gegenseitigkeit og VP	2
2020/C 247/03	Sag C-52/20 P: Appel iværksat den 30. januar 2020 af K.A. Schmears Holding GmbH & Co. KG til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 21. november 2019 i sag T-527/18 — K.A. Schmears Holding mod EUIPO — Tecnum (tec.nicum)	3
2020/C 247/04	Sag C-72/20 P: Appel iværksat den 12. februar 2020 af Refan Bulgaria OOD til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 12. december 2019 i sag T-747/18 — Refan Bulgaria mod EUIPO (formen af en blomst)	3
2020/C 247/05	Sag C-74/20 P: Appel iværksat den 12. februar 2020 af Hästens Söng AB til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 3. december 2019 i sag T-658/18 — Hästens Söng mod EUIPO (Gengivelse af et mønster af kvadrater)	3
2020/C 247/06	Sag C-83/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) den 17. februar 2020 (regulering af 16. april 2020) — BPC Lux 2 Sàrl m.fl. mod Banco de Portugal m.fl.	4
2020/C 247/07	Sag C-97/20 P: Appel iværksat den 24. februar 2020 af Société des produits Nestlé SA til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 19. december 2019 i sag T-40/19 — Amigüitos pets & life mod EUIPO — Société des produits Nestlé	5

2020/C 247/08	Sag C-110/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 27. februar 2020 — Regione Puglia mod Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare m.fl.	5
2020/C 247/09	Sag C-131/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesgericht Linz (Østrig) den 9. marts 2020 — ZK og AL mod Deutsche Lufthansa AG	6
2020/C 247/10	Sag C-140/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Supreme Court (Irland) den 25. marts 2020 — G.D. mod Commissioner of the Garda Síochána, Minister for Communications, Energy and Natural Resources og Attorney General	6
2020/C 247/11	Sag C-163/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzgericht (Østrig) den 16. april 2020 — AZ mod Finanzamt Hollabrunn Korneuburg Tulln	7
Retten		
2020/C 247/12	Sag T-564/15 RENV: Rettens dom af 10. juni 2020 — Spliethoff’s Bevrachtungskantoor mod Kommissionen (Finansiel bistand i forbindelse med Connecting Europe-faciliteten (CEF) – transportsektoren i perioden 2014-2020 – indkaldelser af forslag – afgørelse om fastsættelse af listen over de udvalgte forslag – forkastelse af et forslag – åbenbart urigtige skøn – ligebehandling – begrundelsespligt)	8
2020/C 247/13	Sag T-608/18: Rettens dom af 10. juni 2020 — Sammut mod Parlamentet (Personalesag – tjenestemænd – tjenestemandens rettigheder og pligter – offentliggørelse af et dokument, der vedrører Unionens aktiviteter – pligt til forudgående underretning – vedtægtens artikel 17a – bedømmelsesrapport – ansvar)	8
2020/C 247/14	Sag T-83/19: Rettens dom af 10. juni 2020 — AL mod Kommissionen (Personalesag – særlige rådgivere – udnævnelse til en stilling som repræsentant for Unionen ved en international partnerskabsinstans – udnævnelse af en anden person som repræsentant for Unionen – berettiget forventning – retten til at blive hørt – princippet om god forvaltningsskik og omsorgspligt – ansvar)	9
2020/C 247/15	Sag T-100/19: Rettens dom af 10. juni 2020 — L. Oliva Torras mod EUIPO — Mecánica del Frío (Koblinger til køretøjer) [EF-design – ugyldighedssag – registreret EF-design, der gengiver en kobling til tilslutning af køle- eller klimaanlæg til et motorkøretøj – alene påstand om omgørelse – forudsætningsvis annullationspåstand – formaliteten – ugyldighedsgrund – manglende iagttagelse af betingelserne for beskyttelse – artikel 4-9 og artikel 25, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 6/2002 – rækkevidden af appelkammerets undersøgelse – appelkammerets stillingtagen til manglende iagttagelse af en betingelse for beskyttelse under procedurens forløb – afvigende konklusion i den anfægtede afgørelse – begrundelsespligt – artikel 62 og artikel 63, stk. 1, andet punktum, i forordning (EF) nr. 6/2002]	10
2020/C 247/16	Sag T-131/19: Rettens dom af 10. juni 2020 — Oosterbosch mod Parlamentet (Personalesag – kontraktansatte – løn – tillæg for skifteholds- eller turnustjeneste – vedtægtens artikel 56a – retssikkerhed – legalitetsprincippet – begrebet natarbejde)	10
2020/C 247/17	Sag T-646/19: Rettens dom af 10. juni 2020 — eSky Group IP mod EUIPO — Gröpel (e) [EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-figurmærket e – ældre internationalt figurmærke e – relativ registreringshindring – risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]	11
2020/C 247/18	Sag T-707/19: Rettens dom af 10. juni 2020 — FF&GB mod EUIPO (ONE-OFF) [EU-varemærker – ansøgning om EU-figurmærket ONE-OFF – absolut registreringshindring – mangel på fornødent særpræg – artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]	12
2020/C 247/19	Sag T-738/18: Rettens kendelse af 12. maj 2020 — Dragnea mod Kommissionen (Annullationssøgsmål – Den Europæiske Fond for Regionaludvikling – regionalt operationelt program for Rumænien 2007-2013 – OLAF’s eksterne undersøgelser – OLAF’s endelige rapporter og anbefalinger – national beslutning om iværksættelse af en strafferetlig undersøgelse – OLAF’s afslag på at indlede en undersøgelse af gennemførelsen af de tidligere undersøgelser – afslag på aktindsigt i OLAF’s undersøgelser – retsakt, der ikke kan gøres til genstand for et søgsmål – afvisning)	12

2020/C 247/20	Sag T-526/19: Rettens kendelse af 20. maj 2020 — Nord Stream 2 mod Parlamentet og Rådet (Annulations sag – energi – det indre marked for naturgas – direktiv (EU) 2019/692 – anvendelse af direktiv 2009/73/EF på gastransmissionslinjer til og fra tredjelande – ikke umiddelbart berørt – afvisning – fremlæggelse af retsstridigt tilegnede dokumenter)	13
2020/C 247/21	Sag T-530/19: Rettens kendelse af 20. maj 2020 — Nord Stream mod Parlamentet og Rådet (Annulations søgsmål – energi – det indre marked for naturgas – direktiv (EU) 2019/692 – tilføjelse af artikel 49a til direktiv 2009/73/EF om vedtagelse af beslutninger om undtagelser fra visse af direktivets bestemmelser – anvendelse af direktiv 2009/73 på gasledninger til eller fra tredjelande – anfægtelse af fristen, der er fastsat til den 24. maj 2020 for meddelelse af undtagelser fra forpligtelserne i direktiv 2009/73 – ikke umiddelbart berørt – ikke individuelt berørt – afvisning)	14
2020/C 247/22	Sag T-797/19 R-II R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 15. april 2020 — Anglo Austrian AAB og Belegging-Maatschappij »Far-East« mod ECB (Særlige rettergangsformer – forordning (EU) nr. 1024/2013 – tilsyn med kreditinstitutter – afgørelse om inddragelse af et kreditinstituts tilladelse – ny ansøgning – procesreglementets artikel 160)	15
2020/C 247/23	Sagerne T-163/20 R og T-163/20 R II: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 25. maj 2020 — Isopix mod Parlamentet (Særlige rettergangsformer – offentlige tjenesteydelseskontrakter – levering af fotografiske tjenesteydelser – begæring om udsættelse af gennemførelse – åbenbart, at hovedsagen delvist må afvises – afvisning – uopsættelighed – fumus boni juris – interesseafvejning)	15
2020/C 247/24	Sag T-224/20: Sag anlagt den 17. april 2020 — FT m.fl. mod Kommissionen	16
2020/C 247/25	Sag T-225/20: Sag anlagt den 17. april 2020 — FJ m.fl. mod EU-Udenrigstjenesten	17
2020/C 247/26	Sag T-251/20: Sag anlagt den 4. maj 2020 — KG mod Parlamentet	17
2020/C 247/27	Sag T-255/20: Sag anlagt den 4. maj 2020 — ClientEarth mod Kommissionen	18
2020/C 247/28	Sag T-265/20: Sag anlagt den 4. maj 2020 — JR mod Kommissionen	19
2020/C 247/29	Sag T-270/20: Sag anlagt den 7. maj 2020 — JS mod SRB	19
2020/C 247/30	Sag T-271/20: Sag anlagt den 8. maj 2020 — JS mod SRB	20
2020/C 247/31	Sag T-274/20: Sag anlagt den 11. maj 2020 — MHCS mod EUIPO — Lidl Stiftung (nuancer af farven orange)	21
2020/C 247/32	Sag T-275/20: Sag anlagt den 11. maj 2020 — Westfälische Drahtindustrie m.fl. mod Kommissionen	22
2020/C 247/33	Sag T-276/20: Sag anlagt den 11. maj 2020 — Crevier mod EUIPO (apparat til lugtfjernelse i luft)	23
2020/C 247/34	Sag T-277/20: Sag anlagt den 7. maj 2020 — MKB Multifunds mod Kommissionen	24
2020/C 247/35	Sag T-280/20: Sag anlagt den 8. maj 2020 — CX mod Kommissionen	25
2020/C 247/36	Sag T-289/20: Sag anlagt den 15. maj 2020 — Facegym mod EUIPO (FACEGYM)	26
2020/C 247/37	Sag T-294/20: Sag anlagt den 22. maj 2020 — Talleres de Escoriaza mod EUIPO — Salto Systems (KAAS KEYS AS A SERVICE)	27
2020/C 247/38	Sag T-295/20: Sag anlagt den 21. maj 2020 — Aquind m.fl. mod Kommissionen	28
2020/C 247/39	Sag T-300/20: Sag anlagt den 22. maj 2020 — Nosio mod EUIPO — Tros del Beto (ACCUSI)	29
2020/C 247/40	Sag T-301/20: Sag anlagt den 19. maj 2020 — Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics og Jushi Egypt for Fiberglass Industry mod Kommissionen	30
2020/C 247/41	Sag T-302/20: Sag anlagt den 15. maj 2020 — Antonio Del Valle Ruiz m.fl. mod SRB	31
2020/C 247/42	Sag T-303/20: Sag anlagt den 15. maj 2020 — Arias Mosquera m.fl. mod SRB	32

2020/C 247/43	Sag T-304/20: Sag anlagt den 20. maj 2020 — Molina Fernández mod SRB	32
2020/C 247/44	Sag T-305/20: Sag anlagt den 26. maj 2020 — Telefónica Germany mod EUIPO — Google (LOOP)	33
2020/C 247/45	Sag T-306/20: Sag anlagt den 19. maj 2020 — Hijos de Moisés Rodríguez González mod EUIPO — Irland og Ornua (La Irlandesa 1943)	34
2020/C 247/46	Sag T-307/20: Sag anlagt den 26. maj 2020 — Calatrava Real State 2015 mod SRB	34
2020/C 247/47	Sag T-312/20: Sag anlagt den 27. maj 2020 — EVH mod Kommissionen	35
2020/C 247/48	Sag T-313/20: Sag anlagt den 27. maj 2020 — Stadtwerke Leipzig mod Kommissionen	36
2020/C 247/49	Sag T-314/20: Sag anlagt den 27. maj 2020 — GWS Stadtwerke Hameln mod Kommissionen	36
2020/C 247/50	Sag T-315/20: Sag anlagt den 27. maj 2020 — TEAG mod Kommissionen	37
2020/C 247/51	Sag T-316/20: Sag anlagt den 27. maj 2020 — Naturstrom mod Kommissionen	37
2020/C 247/52	Sag T-320/20: Sag anlagt den 27. maj 2020 — Mainova Kommissionen	38
2020/C 247/53	Sag T-321/20: Sag anlagt den 27. maj 2020 — enercity mod Kommissionen	39
2020/C 247/54	Sag T-322/20: Sag anlagt den 27. maj 2020 — Stadtwerke Frankfurt am Main mod Kommissionen	39
2020/C 247/55	Sag T-324/20: Sag anlagt den 26. maj 2020 — Yongkang Kugooo Technology mod EUIPO — Ford Motor Company (kugoo)	40
2020/C 247/56	Sag T-326/20: Sag anlagt den 27. maj 2020 — Bibita Group mod EUIPO — Benkomers (flasker til drikkevarer)	41
2020/C 247/57	Sag T-329/20: Sag anlagt den 29. maj 2020 — 4B Company mod EUIPO — Deenz (vedhæng (smykke))	41
2020/C 247/58	Sag T-331/20: Sag anlagt den 29. maj 2020 — Laboratorios Ern mod EUIPO — Le-Vel Brands (Le-Vel)	42
2020/C 247/59	Sag T-334/20: Sag anlagt den 29. maj 2020 — KH mod EU-Udenrigstjenesten	43
2020/C 247/60	Sag T-335/20: Sag anlagt den 28. maj 2020 — Den Tjekkeske Republik mod Kommissionen	44
2020/C 247/61	Sag T-340/20: Sag anlagt den 3. juni 2020 — Galván Fernández-Guillén mod SRB	44
2020/C 247/62	Sag T-344/20: Sag anlagt den 3. juni 2020 — El Corte Inglés mod EUIPO — Unión Detallistas Españoles (unit)	45
2020/C 247/63	Sag T-345/20: Sag anlagt den 4. juni 2020 — Robert Klingel mod EUIPO (MEN+)	46
2020/C 247/64	Sag T-348/20: Sag anlagt den 5. juni 2020 — Freistaat Bayern mod EUIPO (GEWÜRZSOMMELIER)	46
2020/C 247/65	Sag T-351/20: Sag anlagt den 5. juni 2020 — St. Hippolyt mod EUIPO — Raisioaqua (Vital like nature)	47
2020/C 247/66	Sag T-352/20: Sag anlagt den 5. juni 2020 — St. Hippolyt mod EUIPO — Elephant (Strong like nature)	48

Berigtigelser

2020/C 247/67	Berigtigelse til meddelelse til Tidende i sag T-220/20 (EUT C 201 af 15.6.2020)	49
---------------	---	----

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*

(2020/C 247/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 240 af 20.7.2020

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 230 af 13.7.2020

EUT C 222 af 6.7.2020

EUT C 215 af 29.6.2020

EUT C 209 af 22.6.2020

EUT C 201 af 15.6.2020

EUT C 191 af 8.6.2020

Teksterne er tilgængelige på:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberster Gerichtshof (Østrig) den 31. oktober 2019 — TN mod WWK Lebensversicherung auf Gegenseitigkeit og VP

*(Sag C-803/19)**(2020/C 247/02)**Processprog: tysk***Den forelæggende ret**

Oberster Gerichtshof

Parter i hovedsagen*Sagsøger:* TN*Sagsøgte:* WWK Lebensversicherung auf Gegenseitigkeit og VP*Den berørte part:* UO

Den Europæiske Unions Domstol (Ottende Afdeling) har ved kendelse af 28. maj 2020 fastslået følgende:

Artikel 35, stk. 1, sammenholdt med artikel 36, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/83/EF af 5. november 2002 om livsforsikring (EFT 2002, L 345, s. 1) henholdsvis artikel 185, stk. 1, sammenholdt med artikel 186, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) skal fortolkes således, at disse bestemmelser ikke er til hinder for nationale bestemmelser, hvorefter den forsikringsafgift, som påhviler forsikringstageren og opkræves og videresendes til staten af forsikringsselskabet, i tilfælde af forsikringstagerens opsigelse af forsikringsaftalen, ikke henhører under de beløb, som forsikringsselskabet skal tilbagebetale til forsikringstageren, således at forsikringstageren er henvist til at forlange forsikringsafgiften tilbagebetalt af afgiftsmyndigheden eller i givet fald må gøre erstatningskrav gældende over for forsikringsselskabet, når de procedureregler, der i henhold til den lovgivning, der finder anvendelse på forsikringsaftalen, er gældende for så vidt angår tilbagesøgning af beløb, der er betalt i forsikringsafgift, ikke egner sig til at rejse tvivl om den effektive virkning af den opsigelsesret, som forsikringstageren har i henhold til EU-retten, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

Appel iværksat den 30. januar 2020 af K.A. Schmersal Holding GmbH & Co. KG til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 21. november 2019 i sag T-527/18 — K.A. Schmersal Holding mod EUIPO — Tecnum (tec.nicum)

(Sag C-52/20 P)

(2020/C 247/03)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: K.A. Schmersal Holding GmbH & Co. KG (ved Rechtsanwalt A. Haudan)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den Europæiske Unions Domstol (Afdelingen for bevilling af appel) har ved kendelse af 28. maj 2020 besluttet, at appellen ikke admitteres og bestemt, at K.A. Schmersal Holding GmbH & Co. KG bærer sine egne omkostninger.

Appel iværksat den 12. februar 2020 af Refan Bulgaria OOD til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 12. december 2019 i sag T-747/18 — Refan Bulgaria mod EUIPO (formen af en blomst)

(Sag C-72/20 P)

(2020/C 247/04)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Refan Bulgaria OOD (ved адвокат A. Ivanova)

Den anden part i appelsagen i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den Europæiske Unions Domstol (Afdelingen for bevilling af appel) har ved kendelse af 4. juni 2020 besluttet, at appellen ikke admitteres og bestemt, at Refan Bulgaria OOD bærer sine egne omkostninger.

Appel iværksat den 12. februar 2020 af Hästens Sänger AB til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 3. december 2019 i sag T-658/18 — Hästens Sänger mod EUIPO (Gengivelse af et mønster af kvadrater)

(Sag C-74/20 P)

(2020/C 247/05)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Hästens Sänger AB (ved advokat R. Wessman)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den Europæiske Unions Domstol (Afdelingen for bevilling af appel) har ved kendelse af 28. maj 2020 besluttet, at appellen ikke admitteres og bestemt, at Hästens Sänger AB bærer sine egne omkostninger.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) den 17. februar 2020 (regulering af 16. april 2020) — BPC Lux 2 Sàrl m.fl. mod Banco de Portugal m.fl.

(Sag C-83/20)

(2020/C 247/06)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Supremo Tribunal Administrativo

Parter i hovedsagen

Appellanter: BPC Lux 2 Sàrl, BPC UKI LP, Bennett Offshore Restructuring Fund Inc., Bennett Restructuring Fund LP, Queen Street Limited, BTG Pactual Global Emerging Markets and Macro Master Fund LP, BTG Pactual Absolute Return II Master Fund LP, CSS LLC, Beltway Strategic Opportunities Fund LP, EJF Debt Opportunities Master Fund LP, TP Lux HoldCo Sàrl, VR Global Partners LP, CenturyLink Inc. Defined Benefit Master Trust, City of New York Group Trust, Dignity Health, GoldenTree Asset Management Lux Sàrl, GoldenTree High Yield Value Fund Offshore 110 Two Ltd, San Bernardino County Employees Retirement Association, EJF DO Fund (Cayman) LP og Massa Insolvente da Espírito Santo Financial Group SA

Indstævnte: Banco de Portugal, Banco Espírito Santo SA og Novo Banco SA

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal EU-retten, herunder navnlig art[ikel] 17 i [Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder] og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU ⁽¹⁾ af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber, og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012, særligt artikel 36, 73 og 74, fortolkes således, at de er til hinder for en national ordning som den nævnte, der blev anvendt i forbindelse med en afviklingshandling, der havde til formål at oprette et broinstitut og en adskillelse af aktiver, og som, ved delvist at gennemføre det omtalte direktiv, og inden fristen for gennemførelsen heraf var overskredet:
 - a) ikke inden afviklingshandlingens vedtagelse fastsatte en rimelig, forsigtig og realistisk værdiansættelse af aktiver og passiver af det kreditinstitut, der var omfattet af afviklingshandlingen
 - b) ikke fastsatte nogen betaling af en eventuel godtgørelse på grundlag af den i litra a) omhandlede værdiansættelse til instituttet under afvikling, eller i givet fald til indehaverne af aktier eller andre adkomstbeviser, og i stedet begrænsede sig til at bestemme, at den eventuelle saldo af proventuet fra salget af broinstituttet skulle tilbagebetales til det oprindelige kreditinstitut eller dets insolvente bo
 - c) ikke fastsatte, at aktionærerne i det institut, der var genstand for afviklingshandlingen, ville have krav på et beløb, der ikke var lavere end det beløb, som de ville have modtaget, hvis instituttet havde været fuldstændigt afviklet inden for rammerne af en almindelig insolvensbehandling, og kun fastsatte denne beskyttelsesmekanisme for de kreditorer, hvis fordringer ikke var blevet overført, og
 - d) Ikke fastsatte en værdiansættelse, uafhængigt af den værdiansættelse, der er omhandlet i litra a), med henblik på at afgøre, om aktionærerne og kreditorerne ville være blevet behandlet gunstigere, såfremt det kreditinstitut, der var genstand for afviklingshandlingen, var indtrådt i en almindelig insolvensbehandling?
- 2) Henset til Domstolens praksis, der er indeholdt i dom af 18. december 1997, Inter-Environnement Wallonie, [sag C-129/96 ⁽²⁾], retspraksis, som den senere har gentaget], kan en national ordning som den i denne sag omhandlede, der delvis gennemfører direktiv 2014/59/EU, bringe virkeliggørelsen af det i direktivet foreskrevne resultat i alvorlig fare, navnlig for så vidt angår artikel 36, 73 og 74, i forbindelse med anvendelsen af afviklingshandlingen?

⁽¹⁾ EUT 2014, L 173, s. 190.

⁽²⁾ EU:C:1997:628.

Appel iværksat den 24. februar 2020 af Société des produits Nestlé SA til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 19. december 2019 i sag T-40/19 — Amigüitos pets & life mod EUIPO — Société des produits Nestlé

(Sag C-97/20 P)

(2020/C 247/07)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Société des produits Nestlé SA (ved Rechtsanwälte A. Jaeger-Lenz, C. Elkemann og A. Lambrecht)

De andre parter i appelsagen: Amigüitos pets & life SA (ved abogado N.A. Fernández Fernández-Pacheco) og Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO)

Domstolen (Afdelingen for bevilling af appel) har ved kendelse af 4. juni 2020 bestemt, at appellen ikke admitteres og at appellanten bærer sine egne omkostninger.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 27. februar 2020 — Regione Puglia mod Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare m.fl.

(Sag C-110/20)

(2020/C 247/08)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Appellant: Regione Puglia

Indstævnte: Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dei beni e delle attività culturali e del turismo, Ministero dello Sviluppo Economico, Presidenza del Consiglio dei Ministri og Commissione tecnica di verifica dell'impatto ambientale

Præjudicielt spørgsmål

Skal Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF af 30. maj 1994⁽¹⁾ fortolkes således, at det er til hinder for en national lovgivning som den omhandlede, der på den ene side fastsætter, at tildeling af en tilladelse til efterforskning af kulbrinter i et område af en bestemt størrelse og i en bestemt periode — i den foreliggende situation et område på 750 kvadratkilometer i seks år — udgør den optimale løsning, og på den anden side tillader, at disse grænser kan overskrides ved, at en og samme aktør kan meddeles flere efterforskningstilladelser i tilstødende områder, forudsat at tildelingen er resultatet af adskilte administrative procedurer?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF af 30.5.1994 om betingelser for tildeling og udnyttelse af tilladelser til prospektering, efterforskning og produktion af kulbrinter (EFT 1994, L 164, s. 3).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesgericht Linz (Østrig) den 9. marts 2020 — ZK og AL mod Deutsche Lufthansa AG

(Sag C-131/20)

(2020/C 247/09)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landesgericht Linz

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: ZK og AL

Sagsøgt: Deutsche Lufthansa AG

Sagen blev ved Domstolens kendelse af 14. maj 2020 slettet fra Domstolens register.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Supreme Court (Irland) den 25. marts 2020 — G.D. mod Commissioner of the Garda Síochána, Minister for Communications, Energy and Natural Resources og Attorney General

(Sag C-140/20)

(2020/C 247/10)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Supreme Court (Irland)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: G.D.

Sagsøgte: Commissioner of the Garda Síochána, Minister for Communications, Energy and Natural Resources og Attorney General

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er en generel/universel ordning for lagring af data — selv om den er undergivet strenge begrænsninger med hensyn til lagring og adgang — i sig selv i strid med artikel 15 i direktiv 2002/58/EF⁽¹⁾ som fortolket i lyset af chartret?
- 2) Kan den nationale ret i forbindelse med undersøgelsen af, om en national foranstaltning, der er gennemført i henhold til direktiv 2006/24/EF⁽²⁾, og som fastsætter en generel ordning for lagring af data (med forbehold af den nødvendige strenge kontrol med hensyn til lagring og/eller adgang), skal anses for uforenelig med EU-retten, og navnlig ved vurderingen af, om en sådan ordning er forholdsmæssig, tage hensyn til den omstændighed, at tjenesteudbydere lovligt kan lagre data til deres egne kommercielle formål, og kan det kræves, at de lagrer data af hensyn til den nationale sikkerhed, som ikke er omfattet af bestemmelserne i direktiv 2002/58/EF?
- 3) Hvilke kriterier skal den nationale ret anvende i forbindelse med vurderingen af, om en national foranstaltning om adgang til lagrede data er forenelig med EU-retten, og navnlig chartret, når den undersøger, om en sådan adgangsordning sikrer den krævede forudgående og uafhængige kontrol, som Domstolen har fastlagt i sin praksis? Kan en national ret i denne sammenhæng ved en sådan bedømmelse tage hensyn til, om der foreligger en efterfølgende eller uafhængig domstolsprøvelse?

- 4) Er en national ret under alle omstændigheder forpligtet til at erklære en national foranstaltning uforenelig med artikel 15 i direktiv 2002/58/EF, når den nationale foranstaltning fastsætter en generel ordning for lagring af data med henblik på bekæmpelse af grov kriminalitet, og når den nationale ret på grundlag af alle de foreliggende beviser har fastslået, at en sådan lagring er både nødvendig og absolut påkrævet for at opfylde målet om bekæmpelse af grov kriminalitet?
- 5) Såfremt en national ret må fastslå, at en national foranstaltning ikke er i overensstemmelse med artikel 15 i direktiv 2002/58/EF, som fortolket i lyset af chartret, kan den da begrænse de tidsmæssige virkninger af en sådan afgørelse, når den er overbevist om, at en undladelse heraf ville medføre »kaos og indgreb i den offentlige interesse« (i overensstemmelse med den tilgang, som f.eks. blev anvendt i R (National Council for Civil Liberties) mod Secretary of State for Home Department and Secretary of State for Foreign Affairs (2018) EWHC 975, præmis 46)?
- 6) Kan en national ret, som er blevet anmodet om at fastslå, at den nationale lovgivning er uforenelig med artikel 15 i direktiv 2002/58/EF, og/eller at undlade at anvende denne lovgivning, og/eller at fastslå, at anvendelsen af en sådan lovgivning har krænket en borgers rettigheder, uanset om det sker inden for rammerne af en procedure, der er indledt for at muliggøre et anbringende om anerkendelse af bevismidler i forbindelse med en straffesag eller på anden vis, være berettiget til at nægte at tillade brugen af dette retsmiddel for så vidt angår data, der lagres i henhold til den nationale bestemmelse, der er vedtaget i henhold til forpligtelsen i artikel 288 TEUF om at gennemføre et direktivs bestemmelser i national ret, eller til at begrænse en sådan konstatering til tidsrummet efter datoen, hvor Domstolen erklærede direktiv 2006/24/EF for ugyldigt, hvilket skete den 8. april 2014?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12.7.2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (Direktiv om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation) (EFT 2002, L 201, s. 37).

(²) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/24/EF af 15.3.2006 om lagring af data genereret eller behandlet i forbindelse med tilvejebringelse af offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester eller elektroniske kommunikationsnet og om ændring af direktiv 2002/58/EF (EUT 2006, L 105, s. 54).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzgericht (Østrig) den 16. april 2020 —
AZ mod Finanzamt Hollabrunn Korneuburg Tulln**

(Sag C-163/20)

(2020/C 247/11)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: AZ

Sagsøgt: Finanzamt Hollabrunn Korneuburg Tulln

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 18 og artikel 45, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, artikel 7, stk. 1 og 2, i forordning (EU) nr. 492/2011 (¹), artikel 4, artikel 5, litra b), artikel 7 og artikel 67 i forordning (EF) nr. 883/2004 (²) samt artikel 60, stk. 1, andet punktum, i forordning (EF) nr. 987/2009 (³) fortolkes således, at bestemmelserne er til hinder for anvendelsen af en national ordning, hvorefter familiedydelser for et barn, der faktisk ikke opholder sig permanent i den medlemsstat, som betaler disse ydelser, men derimod faktisk i en anden medlemsstat i Den Europæiske Union, en anden stat, der er part i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, eller Schweiz, skal tilpasses i forhold til den medlemsstat, der betaler familiedydelserne, på grundlag af de sammenlignelige prisniveauer, som Den Europæiske Unions Statistiske Kontor har offentliggjort for hver enkelt stat?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 492/2011 af 5.4.2011 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Unionen (EUT 2011, L 141, s. 1).

(²) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29.4.2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (EUT 2004, L 166, s. 1).

(³) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009 af 16.11.2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (EUT 2009, L 284, s. 1).

RETTE

Retten dom af 10. juni 2020 — Spliethoff's Bevrachtingskantor mod Kommissionen

(Sag T-564/15 RENV) ⁽¹⁾

(Finansiel bistand i forbindelse med Connecting Europe-faciliteten (CEF) – transportsektoren i perioden 2014-2020 – indkaldelser af forslag – afgørelse om fastsættelse af listen over de udvalgte forslag – forkastelse af et forslag – åbenbart urigtige skøn – ligebehandling – begrundelsespligt)

(2020/C 247/12)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Spliethoff's Bevrachtingskantor BV (Amsterdam, Nederlandene) (ved advokaterne Y. de Vries og J. de Kok)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved S. Kaléda og J. Samnadda, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Et søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2015) 5274 final af 31. juli 2015 om fastsættelse af listen over forslag, der udvælges til at modtage finansiel støtte fra Den Europæiske Union i forbindelse med Connecting Europe-faciliteten (CEF), transportsektoren, efter indkaldelse af forslag iværksat den 11. september 2014 på grundlag af det flerårige arbejdsprogram.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler de af Spliethoff's Bevrachtingskantor BV afholdte omkostninger i forbindelse med appelsagen ved Domstolen i sag C-635/16 P såvel som i forbindelse med den oprindelige sag ved Retten i sag T-564/15.
- 3) Spliethoff's Bevrachtingskantor BV betaler sagsomkostningerne i forbindelse med den hjemviste sag ved Retten i sag T-564/15 RENV.

⁽¹⁾ EUT C 398 af 30.11.2015.

Retten dom af 10. juni 2020 — Sammut mod Parlamentet

(Sag T-608/18) ⁽¹⁾

(Personalesag – tjenestemænd – tjenestemandens rettigheder og pligter – offentliggørelse af et dokument, der vedrører Unionens aktiviteter – pligt til forudgående underretning – vedtægtens artikel 17a – bedømmelsesrapport – ansvar)

(2020/C 247/13)

Processprog: maltesisk

Parter

Sagsøger: Mark Anthony Sammut (Foetz, Luxembourg) (ved advokat P. Borg Olivier)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved M. Sammut og I. Lázaro Betancor, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 270 TEUF, i det væsentlige med påstand dels om annullation af Parlamentets afgørelse af 4. januar 2018, for så vidt som sagsøgerens anmodning om slettelse af en bedømmelse i hans bedømmelsesrapport for 2016 herved blev afvist, dels om erstatning for det økonomiske og ikke-økonomiske tab, som han angiveligt har lidt som følge af denne afgørelse

Konklusion

- 1) Europa-Parlamentet frifindes.
- 2) Mark Anthony Sammut betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 4 af 7.1.2019.

Retten dom af 10. juni 2020 — AL mod Kommissionen

(Sag T-83/19) (¹)

(Personalesag – særlige rådgivere – udnævnelse til en stilling som repræsentant for Unionen ved en international partnerskabsinstans – udnævnelse af en anden person som repræsentant for Unionen – berettiget forventning – retten til at blive hørt – princippet om god forvaltningsskik og omsorgspligt – ansvar)

(2020/C 247/14)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: AL (ved advokaterne S. Rodrigues og A. Blot)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved L. Vernier og I. Melo Sampaio, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF med påstand dels om annullation af den stiltiende afgørelse om afslag på det erstatningskrav, som sagsøgeren indgav den 19. december 2017, og af afgørelsen om afslag på hans klage af 12. november 2018, dels om erstatning af det økonomiske og ikke-økonomiske tab, som sagsøgeren angiveligt har lidt.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) AL betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 122 af 1.4.2019.

Rettens dom af 10. juni 2020 — L. Oliva Torras mod EUIPO — Mecánica del Frío (Koblinger til køretøjer)(Sag T-100/19) ⁽¹⁾

[EF-design – ugyldighedssag – registreret EF-design, der gengiver en kobling til tilslutning af køle- eller klima anlæg til et motorkøretøj – alene påstand om omgørelse – forudsætningsvis annullationspåstand – formaliteten – ugyldighedsgrund – manglende iagttagelse af betingelserne for beskyttelse – artikel 4-9 og artikel 25, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 6/2002 – rækkevidden af appelkammerets undersøgelse – appelkammerets stillingtagen til manglende iagttagelse af en betingelse for beskyttelse under procedurens forløb – afvigende konklusion i den anfægtede afgørelse – begrundelsespligt – artikel 62 og artikel 63, stk. 1, andet punktum, i forordning (EF) nr. 6/2002]

(2020/C 247/15)

Processprog: Spansk

Parter

Sagsøger: L. Oliva Torras, S.A. (Manresa, Spanien) (ved advokaterne E. Sugrañes Coca og M.D. Caballero Pérez)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved J. Crespo Carrillo og H. O'Neill, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Mecánica del Frío, S.L. (Cornellá de Llobregat, Spanien) (ved advokat J. Torras Toll)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 19. november 2018 af Tredje Appelkammer ved EUIPO (sag R 1397/2017-3) vedrørende en ugyldighedssag mellem L. Oliva Torras og Mecánica del Frío.

Konklusion

- 1) Afgørelsen truffet af Tredje Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) den 19. november 2018 (sag R 1397/2017-3) annulleres.
- 2) I øvrigt frifindes EUIPO.
- 3) EUIPO bærer sine egne omkostninger og betaler de af L. Oliva Torras, S.A. afholdte omkostninger.
- 4) Mecánica del Frío, SL bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 139 af 15.4.2019.

Rettens dom af 10. juni 2020 — Oosterbosch mod Parlamentet(Sag T-131/19) ⁽¹⁾

(Personalesag – kontraktansatte – løn – tillæg for skifteholds- eller turnustjeneste – vedtægtens artikel 56a – retssikkerhed – legalitetsprincippet – begrebet natarbejde)

(2020/C 247/16)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Marc Oosterbosch (Bruxelles, Belgien) (ved advokat M. Casado García-Hirschfeld)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved M. Windisch og C. González Argüelles, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF med påstand om annullation af sagsøgerens lønsedler for marts, april og juni 2018.

Konklusion

- 1) Europa-Parlamentet frifindes.
- 2) Marc Oosterbosch betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 148 af 29.4.2019.

Rettens dom af 10. juni 2020 — eSky Group IP mod EUIPO — Gröpel (e)

(Sag T-646/19) (¹)

[EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-figurmærket e – ældre internationalt figurmærke e – relativ registreringshindring – risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]

(2020/C 247/17)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: eSky Group IP sp. z o.o. (Warszawa, Polen) (ved advokat P. Kurcman)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved L. Rampini og V. Ruzek, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Gerhard Gröpel (Passau, Tyskland) (ved advokat N. Maenz)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 24. juli 2019 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 223/2019-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Gerhard Gröpel og eSky Group IP.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) eSky Group IP sp. z o.o. betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 383 af 11.11.2019.

Rettens dom af 10. juni 2020 — FF&GB mod EUIPO (ONE-OFF)(Sag T-707/19) ⁽¹⁾**[EU-varemærker – ansøgning om EU-figurmærket ONE-OFF – absolut registreringshindring – mangel på fornødent særpræg – artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]**

(2020/C 247/18)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: FF&GB Srl (Mantoue, Italien) (ved advokat M. Locatelli)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved M.L. Capostagno, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 12. august 2019 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 239/2019-5) vedrørende en ansøgning om registrering af figurtegnet ONE-OFF som EU-varemærke.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) FF&GB Srl betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 413 af 9.12.2019.

Rettens kendelse af 12. maj 2020 — Dragnea mod Kommissionen(Sag T-738/18) ⁽¹⁾**(Annulationsøgsmål – Den Europæiske Fond for Regionaludvikling – regionalt operationelt program for Rumænien 2007-2013 – OLAF's eksterne undersøgelser – OLAF's endelige rapporter og anbefalinger – national beslutning om iværksættelse af en strafferetlig undersøgelse – OLAF's afslag på at indlede en undersøgelse af gennemførelsen af de tidligere undersøgelser – afslag på aktindsigt i OLAF's undersøgelser – retsakt, der ikke kan gøres til genstand for et søgsmål – afvisning)**

(2020/C 247/19)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Liviu Dragnea (Bukarest, Rumænien) (ved solicitor B. O'Connor og advokat S. Gubel)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved J.-P. Keppenne og J. Baquero Cruz, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 263 TEUF med påstand om annullation af skrivelsen fra Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) af 1. oktober 2018.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Liviu Dragnea betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 65 af 18.2.2019.

Rettens kendelse af 20. maj 2020 — Nord Stream 2 mod Parlamentet og Rådet

(Sag T-526/19) (¹)

(Annulationssag – energi – det indre marked for naturgas – direktiv (EU) 2019/692 – anvendelse af direktiv 2009/73/EF på gastransmissionslinjer til og fra tredjelande – ikke umiddelbart berørt – afvisning – fremlæggelse af retsstridigt tilegnede dokumenter)

(2020/C 247/20)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Nord Stream 2 AG (Zug, Schweiz) (ved advokaterne L. Van den Hende og J. Penz-Evren og solicitor-advocate M. Schonberg)

Sagsøgte: Europa-Parlamentet (ved L. Visaggio, J. Etienne og I. McDowell, som befuldmægtigede) og Rådet for Den Europæiske Union (ved A. Lo Monaco, S. Boelaert og K. Pavlaki, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/692 af 17. april 2019 om ændring af direktiv 2009/73/EF om fælles regler for det indre marked for naturgas (EUT 2019, L 117, s. 1)

Konklusion

- 1) De af Nordstream som bilag A.14 og O.20 fremlagte dokumenter fjernes fra sagsakterne, og det er ufornuddent at tage hensyn til de passager i stævningen og bilagene, hvori uddrag fra disse dokumenter er gengivet.
- 2) I øvrigt forkastes den af Rådet for Den Europæiske Union fremsatte særskilte begæring.
- 3) De af Nordstream som bilag M.26 og M.30 fremlagte dokumenter fjernes fra sagsakterne.
- 4) I øvrigt afvises sagen.
- 5) Det er ufornuddent at træffe afgørelse vedrørende de interventionsbegæring, der er indgivet af Republikken Estland, Republikken Letland, Republikken Litauen, Republikken Polen og Europa-Kommissionen.
- 6) Nord Stream 2 betaler Europa-Parlamentets og Rådets omkostninger, bortset fra omkostningerne i forbindelse med interventionsbegæringerne.

- 7) Nord Stream 2, Parlamentet og Rådet samt Republikken Estland, Republikken Letland, Republikken Litauen, Republikken Polen og Europa-Kommissionen bærer deres egne omkostninger i forbindelse med interventionsbegæringerne.

(¹) EUT C 305 af 9.9.2019.

Rettenns kendelse af 20. maj 2020 — Nord Stream mod Parlamentet og Rådet

(Sag T-530/19) (¹)

(Annullationssøgsmål – energi – det indre marked for naturgas – direktiv (EU) 2019/692 – tilføjelse af artikel 49a til direktiv 2009/73/EF om vedtagelse af beslutninger om undtagelser fra visse af direktivets bestemmelser – anvendelse af direktiv 2009/73 på gasledninger til eller fra tredjelande – anfægtelse af fristen, der er fastsat til den 24. maj 2020 for meddelelse af undtagelser fra forpligtelserne i direktiv 2009/73 – ikke umiddelbart berørt – ikke individuelt berørt – afvisning)

(2020/C 247/21)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Nord Stream AG (Zug, Schweiz) (ved advokaterne M. Raible, C. von Köckritz og J. von Andreae)

Sagsøgte: Europa-Parlamentet (ved L. Visaggio, J. Etienne og I. McDowell, som befuldmægtigede) og Rådet for Den Europæiske Union (ved A. Lo Monaco og S. Boelaert, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/692 af 17. april 2019 om ændring af direktiv 2009/73/EF om fælles regler for det indre marked for naturgas (EUT 2019, L 117, s. 1).

Konklusion

- 1) Søgsmålet afvises.
- 2) Det er ufornuddent at træffe afgørelse om anmodningerne om intervention fra Republikken Estland, Republikken Letland, Republikken Litauen, Republikken Polen og Europa-Kommissionen.
- 3) Nord Stream AG betaler Europa-Parlamentets og Rådet for Den Europæiske Unions omkostninger med undtagelse af omkostninger vedrørende anmodningerne om intervention.
- 4) Nord Stream, Parlamentet og Rådet samt Republikken Estland, Republikken Letland, Republikken Litauen, Republikken Polen og Kommissionen bærer hver deres egne omkostninger i forbindelse med anmodningerne om intervention.

(¹) EUT C 312 af 16.9.2019.

**Kendelse afsagt af Rettens præsident den 15. april 2020 — Anglo Austrian AAB og
Belegging-Maatschappij »Far-East« mod ECB**

(Sag T-797/19 R-II R)

*(Særlige rettergangsformer – forordning (EU) nr. 1024/2013 – tilsyn med kreditinstitutter – afgørelse om
inddragelse af et kreditinstituts tilladelse – ny ansøgning – procesreglementets artikel 160)*

(2020/C 247/22)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøgere: Anglo Austrian AAB AG, tidligere Anglo Austrian AAB Bank AG (Wien, Østrig) og Belegging-Maatschappij »Far-East« BV (Velp, Nederlandene) (ved advokaterne M. Fischer, J. Willheim, M. Ketzler og O.H. Behrends)

Sagsøgt: Den Europæiske Centralbank (ved C. Hernández Sasetta, E. Yoo og V. Hümpfner, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Begæring indgivet på grundlag af artikel 278 TEUF og 279 TEUF om udsættelse af gennemførelsen af afgørelse af 14. november 2019, ref.: ECB-SSM-2019-AT 8, WHD-2019 0009, hvorved Den Europæiske Centralbank inddrog kreditinstituttilladelsen fra Anglo Austrian AAB Bank AG med virkning fra datoen for meddelelsen af afgørelsen.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Centralbank frifindes.
- 2) Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 25. maj 2020 — Isopix mod Parlamentet

(Sagerne T-163/20 R og T-163/20 R II)

*(Særlige rettergangsformer – offentlige tjenesteydelseskontrakter – levering af fotografiske
tjenesteydelser – begæring om udsættelse af gennemførelse – åbenbart, at hovedsagen delvist må afvises –
afvisning – uopsættelighed – fumus boni juris – interesseafvejning)*

(2020/C 247/23)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Isopix SA (Ixelles, Belgien) (ved advokaterne P. Van den Bulck og J. Fahner)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved K. Wójcik og E. Taneva, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 278 TEUF og 279 TEUF med påstand, i sag T-163/20 R, om udsættelse af gennemførelsen af Parlamentets afgørelse af 24. marts 2020, hvorved sagsøgeren blev informeret om, at denne virksomheds bud på den offentlige kontrakt COMM/DG/AWD/2019/854 ikke var blevet antaget, og at kontrakten var blevet tildelt en anden tilbudsgiver, samt om, at Retten pålægger Parlamentet at fremlægge analyserapporten vedrørende buddene, og, i sag T-163/20 R II, om udsættelse af gennemførelsen af Parlamentets afgørelse af 17. april 2020, hvorved sagsøgeren blev informeret om, at dennes bud på den offentlige kontrakt COMM/DG/AWD/2019/854 var blevet afvist med den begrundelse, at det ikke opfyldte udvælgelseskriterierne vedrørende den finansielle og økonomiske kapacitet.

Konklusion

- 1) Gennemførelsen af Europa-Parlamentets afgørelse af 24. marts 2020, hvorved Isopix SA blev informeret om, at denne virksomheds bud på den offentlige kontrakt COMM/DG/AWD/2019/854 ikke var blevet antaget, og at kontrakten var blevet tildelt en anden tilbudsgiver, udsættes.
- 2) Parlamentet pålægges at tilsende Isopix analyserapporten vedrørende buddene i den ikke-fortrolige udgave.
- 3) Begæringen om foreløbige forholdsregler i sag T-163/20 R II afvises.
- 4) Kendelse af 3. april 2020, Isopix mod Parlamentet (T-163/20 R), og af 22. april 2020, Isopix mod Parlamentet (T-163/20 R II), ophæves.
- 5) Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.

Sag anlagt den 17. april 2020 — FT m.fl. mod Kommissionen**(Sag T-224/20)**

(2020/C 247/24)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: FT og 22 andre sagsøgere (ved advokat J.-N. Louis)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Annullation af Kommissionens afgørelse om udfærdigelse af sagsøgernes lønseddel for juni 2019, for så vidt som der heri for første gang sker anvendelse af de nye justeringskoefficienter, der finder anvendelse på deres løn, med tilbagevirkende kraft fra den 1. august 2018.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af artikel 64 og artikel 65 i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union (herefter »vedtægten«) og af ligebehandlingsprincippet samt anlæggelse af et åbenbart urigtigt skøn. Sagsøgerne har i denne henseende gjort gældende, at sagsøgte ikke har fremlagt beviser, som gør det muligt for dem at forstå ikke blot nedsættelsen af den justeringskoefficient, der blev anvendt på deres løn, men ligeledes anvendelsen med tilbagevirkende kraft, som afstedkommer en særlig stor gæld.
2. Andet anbringende om tilsidesættelse af vedtægtens artikel 85, af retssikkerhedsprincippet og af omsorgspligten. Sagsøgerne har gjort gældende, at de ikke kunne forudse det exceptionelle fald i den justeringskoefficient, der blev anvendt på deres løn, for referenceperioden, med tilbagevirkende kraft. Ifølge sagsøgerne var betingelserne i vedtægtens artikel 85 ikke opfyldt og Kommissionen kan derfor ikke kræve tilbagebetaling af flere måneder af deres løn, som følge af ændringen af justeringskoefficienten med tilbagevirkende kraft.

Sag anlagt den 17. april 2020 — FJ m.fl. mod EU-Udenrigstjenesten**(Sag T-225/20)**

(2020/C 247/25)

Processprog: fransk

Parter*Sagsøgere:* FJ og 7 andre sagsøgere (ved advokat J.-N. Louis)*Sagsøgt:* Tjenesten for EU's optræden udadtil (EU-Udenrigstjenesten)**Sagsøgernes påstande**

- Annulation af Kommissionens afgørelse om udfærdigelse af sagsøgernes lønseddel for juni 2019, for så vidt som der heri for første gang sker anvendelse af de nye justeringskoefficienter, der finder anvendelse på deres løn, med tilbagevirkende kraft fra den 1. august 2018.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne anført to anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af artikel 64 og artikel 65 i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union (herefter »vedtægten«) og af ligebehandlingsprincippet samt anlæggelse af et åbenbart urigtigt skøn. Sagsøgerne har i denne henseende gjort gældende, at sagsøgte ikke har fremlagt beviser, som gør det muligt for dem at forstå ikke blot nedsættelsen af den justeringskoefficient, der blev anvendt på deres løn, men ligeledes anvendelsen med tilbagevirkende kraft, som afstedkommer en særlig stor gæld.
2. Andet anbringende om tilsidesættelse af vedtægtens artikel 85, af retssikkerhedsprincippet og af omsorgspligten. Sagsøgerne har gjort gældende, at de ikke kunne forudse det exceptionelle fald i den justeringskoefficient, der blev anvendt på deres løn, for referenceperioden, med tilbagevirkende kraft. Ifølge sagsøgerne var betingelserne i vedtægtens artikel 85 ikke opfyldt og Kommissionen kan derfor ikke kræve tilbagebetaling af flere måneder af deres løn, som følge af ændringen af justeringskoefficienten med tilbagevirkende kraft.

Sag anlagt den 4. maj 2020 — KG mod Parlamentet**(Sag T-251/20)**

(2020/C 247/26)

Processprog: engelsk

Parter*Sagsøger:* KG (ved advokaterne S. Rodrigues og A. Champetier)*Sagsøgt:* Europa-Parlamentet**Sagsøgerens påstande**

- Annulation af Parlamentets afgørelse af 4. februar 2020 om afslag på sagsøgerens klage af 29. november 2019.

- Om fornødent annullation af Parlamentets afgørelse af 30. August 2019 om afslag på hendes oprindelige ansøgning af 4. april 2019.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgeren en erstatning for ikke-økonomisk tab, efter ret og billighed opgjort til 5 000 EUR.
- Sagsøgte tilpligtes at godtgøre sagsøgeren alle afholdte sagsomkostninger og udgifter til advokat.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

1. Første anbringende om urigtig fortolkning af artikel 20, stk. 3, i bilag XIII til vedtægten og tilsidesættelse af princippet om tjenestens kontinuitet.
2. Andet anbringende om tilsidesættelse af princippet om berettigede forventninger og af princippet om velerhvervede rettigheder.
3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af retten til god forvaltning og af omsorgspligten.

Sag anlagt den 4. maj 2020 — ClientEarth mod Kommissionen

(Sag T-255/20)

(2020/C 247/27)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: ClientEarth AISBL (Bruxelles, Belgien) (ved Solicitor F. Logue og Barrister-at-law J. Kenny)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Annullation af Europa-Kommissionens stiltiende afgørelse af 26. februar 2020 i sag GESTDEM nr. 2019/6819 om afslag på sagsøgerens begæring om delvis aktindsigt.
- Der træffes afgørelse om sagsomkostningerne og Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgerens omkostningerne og eventuelle intervenienter tilpligtes at bære deres egne omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

1. Første anbringende om, at Kommissionen anlagde åbenbart urigtige skøn og begik retlige fejl, som førte til en forkert anvendelse af undtagelsen om beskyttelse af beslutningsprocessen (artikel 4, stk. 3, andet afsnit, i forordning nr. 1049/2001 ⁽¹⁾) og ikke fremkom med en begrundelse (artikel 296 TEUF) fordi:
 - der ikke er nogen beslutningsproces, som kunne blive alvorligt undermineret ved den delvise aktindsigt i afsnit 4 i referatet af det 79. møde i »Technical Committee — Motor Vehicles« afholdt i Bruxelles den 12. februar 2019 (»Dokument B«)
 - Kommissionen ikke har godtgjort, at delvis aktindsigt i afsnit 4 i dokument B alvorligt ville underminere dens beslutningsproces.

2. Andet anbringende om, at Kommissionen anlagde åbenbart urigtige skøn og begik retlige fejl, som førte til en forkert fortolkning af vurderingen af den tungtvejende offentlige interesse i artikel 4, stk. 3, andet afsnit, i forordning nr. 1049/2001 og ikke fremkom med en begrundelse (artikel 296 TEUF).
3. Tredje anbringende om, at Kommissionen begik en retlig fejl, da den støttede sig til Standard Rules of Procedure for Committees, som ikke finder anvendelse i henhold til artikel 277 TEUF.

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30.5.2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT 2001, L 145, s. 43).

Sag anlagt den 4. maj 2020 — JR mod Kommissionen

(Sag T-265/20)

(2020/C 247/28)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: JR (ved advokaterne L. Levi og A. Champetier)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Sagen fremmes til realitetsbehandling og sagsøgeren gives medhold.
- Annullation af Kommissionens afgørelser om afslag på at fremsende personoplysninger vedrørende sagsøgeren, truffet den 28. februar 2020 og den 9. april 2020.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, om tilsidesættelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT 2018, L 295, s. 39) og navnlig af forordningens artikel 17. Endelig har sagsøgeren anført, at de anfægtede afgørelser tilsidesætter den grundlæggende ret til aktindsigt i personoplysninger.
2. Andet anbringende om tilsidesættelse af princippet om god forvaltning og om tilsidesættelse af forordning nr. 2018/1725, navnlig af den nævnte forordnings artikel 14, stk. 1 og 2, og artikel 17, stk. 3.

Sag anlagt den 7. maj 2020 — JS mod SRB

(Sag T-270/20)

(2020/C 247/29)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: JS (ved advokaterne L. Levi og A. Champetier)

Sagsøgt: Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Sagsøgerens påstande

- Annullation af den bedømmelsesrapport for 2018, som blev fremsendt til sagsøgeren den 12. juni 2019.
- Om fornødent annullation af afgørelsen af 22. januar 2020, meddelt den 28. januar 2020, om afslag på sagsøgerens klage af 12. september 2019.
- Sagsøgte tilpligtes at betale en økonomisk erstatning for det ikke-økonomiske tab, som efter ret og billighed er opgjort til 15 000 EUR.
- Sagsøgte tilpligtes at betale en erstatning for sagsøgerens økonomiske tab på 2 322 EUR, som er forvoldt ved fastfrysningen af lønnen på AD6/3 for en periode på 12 måneder siden august 2019.
- SRB tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

1. Første anbringende om anlæggelse af åbenbart urigtige skøn og ærekrænkende beskyldninger.
2. Andet anbringende om manglende faglige mål og manglende anvendelig jobbeskrivelse.
3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af princippet om upartiskhed og tilsidesættelse af SRB's afgørelse truffet på dens plenarmøde af 25. marts 2015 ⁽¹⁾
4. Fjerde anbringende om tilsidesættelse af artikel 5 i nævnte SRB-afgørelse af 25. marts 2015 og tilsidesættelse af omsorgspligten.

Med hensyn til erstatningskravet har sagsøgeren henvist til, at sagsøgte har handlet culpøst, til det tab, han har lidt, og til forbindelsen mellem den udviste culpa og tabet.

⁽¹⁾ Bestyrelsens afgørelse af 25.3.2015 om fastsættelse af almindelige gennemførelsesbestemmelser til vedtægtens artikel 43 og til artikel 44, stk. 1, i vedtægten for midlertidigt ansatte.

Sag anlagt den 8. maj 2020 — JS mod SRB

(Sag T-271/20)

(2020/C 247/30)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: JS (ved advokaterne L. Levi og A. Champetier)

Sagsøgt: Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Sagsøgerens påstande

- Annullation af afgørelsen af 14. juni 2019, meddelt sagsøgeren den 17. juni 2019, om afslag på hans ansøgning om bistand af 2. maj 2019.
- Om fornødent endvidere annullation af afgørelsen, som blev meddelt sagsøgeren den 29. januar 2020, om afslag på hans klage af 14. september 2019.
- Sagsøgte tilpligtes at betale erstatning for det af sagsøgeren lidte ikke-økonomiske tab, som efter ret og billighed kan opgøres til 20 000 EUR.

- Endvidere tilpligtes sagsøgte at betale erstatning for sagsøgerens opgjorte og godtgjorte økonomiske tab, som er opgjort til 77 408 EUR.
- SRB tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af vedtægtens artikel 12a, stk. 3, og af artikel 2.1 i SRB's politik vedtaget ved afgørelse truffet af SRB's plenarmøde den 29. november 2017.⁽¹⁾
2. Andet anbringende om tilsidesættelse af vedtægtens artikel 24 og af artikel 7.3 i den nævnte politik.
3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af omsorgspligten.

Med hensyn til erstatningskravet har sagsøgeren henvist til, at sagsøgte har handlet culpøst, til det tab, han har lidt, og til forbindelsen mellem den udviste culpa og tabet.

⁽¹⁾ Politikken om beskyttelse af menneskers værdighed og forebyggelse af psykisk og seksuel chikane.

Sag anlagt den 11. maj 2020 — MHCS mod EUIPO — Lidl Stiftung (nuancer af farven orange)

(Sag T-274/20)

(2020/C 247/31)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: MHCS (Épernay, Frankrig) (ved advokat O. Vrins)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Lidl Stiftung & Co. KG (Neckarsulm, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: MHCS

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærke (farve bestående af nuancer af farven orange — EU-varemærke nr. 747 949)

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 24. februar 2020 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 2392/2018-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO og intervenienten tilpligtes at bære deres egne omkostninger
- EUIPO tilpligtes at betale sagsøgerens omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 95, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 26, stk. 1, i Rådets forordning (EU) nr. 207/2009 af 26. februar 2009 om EF-varemærker og/eller regel 1, stk. 1, litra d), sammenholdt med regel 3, stk. 2, 3 og 5, i Kommissionens forordning (EF) nr. 2868/95 af 13. december 1995 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 40/94 om EF-varemærker
- Tilsidesættelse af det almindelige princip om beskyttelse af den berettigede forventning og retssikkerhedsprincippet samt princippet om god forvaltningsskik (herunder begrundelsespligten)
- Tilsidesættelse af artikel 94, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 41, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

Sag anlagt den 11. maj 2020 — Westfälische Drahtindustrie m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-275/20)

(2020/C 247/32)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Westfälische Drahtindustrie GmbH (Hamm, Tyskland) Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. KG (Hamm) og Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. KG (Iserlohn, Tyskland) (ved advokaterne O. Duys og N. Tkatchenko)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Kommissionens skrivelse af 2. marts 2020, hvormed Kommissionens vicegeneraldirektør for budget opfordrede sagsøger nr. 1 til at betale et beløb på 12 236 931,69 EUR til Kommissionen, annulleres
- og som følge heraf fastslås det, at Kommissionen med virkning frem til den 15. juli 2015 skal modregne de betalinger, som sagsøger nr. 1 har betalt til Kommissionen i perioden fra den 29. juni 2011 til den 16. juni 2015 på 16 400 000 EUR med tillæg af herpå påløbne udligningsrenter på i alt 1 420 610 EUR, altså et samlet beløb på 17 820 610 EUR, i den af Retten i sagen Westfälische Drahtindustrie m.fl. mod Kommissionen (T-393/10, EU: T:2015:515) pålagte selvstændige bøde, og at denne bøde dermed allerede er fuldstændigt betalt med betalingen af 17. oktober 2019 på 18 149 636,24 EUR, og
- Kommission tilpligtes at betale sagsøger nr. 1 et beløb på 1 633 085,17 EUR med tillæg af udligningsrenter fra den 17. oktober 2019 samt morarenter med den af Den Europæiske Centralbank (ECB) anvendte gennemsnitlige rentesats på det relevante tidspunkt for dens vigtigste genfinansieringstransaktioner, forhøjet med 3,5 procentpoint fra den 17. oktober 2019, indtil det skyldige beløb er fuldstændigt betalt
- Subsidiært tilpligtes Den Europæiske Union, repræsenteret af Kommissionen, at betale sagsøger nr. 1-3. en erstatning på 12 236 931,69 EUR i form af modregning i det beløb på 12 236 931,36 EUR, som Kommissionen ved skrivelsen af 2. marts 2020 har krævet af sagsøger nr. 1, og at betale sagsøger nr. 1 overbetalingen på 1 633 085,17 EUR med tillæg af udligningsrenter fra den 17. oktober 2019 samt morarenter med den af Den Europæiske Centralbank (ECB) anvendte gennemsnitlige rentesats på det relevante tidspunkt for dens vigtigste genfinansieringstransaktioner, forhøjet med 3,5 procentpoint fra den 17. oktober 2019, indtil det skyldige beløb er fuldstændigt betalt.

— Europa-Kommissionen tilpligtes under alle omstændigheder at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført følgende anbringender.

1. Første anbringende: Der foreligger en tilsidesættelse af artikel 266, stk. 1, TEUF som følge af en (fortsat) utilstrækkelig indsats for at bringe følger til ophør i betragtning af kassationsvirkningen af den ugyldige bøde som følge af den manglende hensyntagen til rækkevidden af Rettens ugyldighedsafgørelse vedrørende den bøde, der (med tilbagevirkende kraft) er kendt ugyldig. Retten opretholdt eller tiltrådte ikke den ugyldige bøde, men idømte sagsøgeren en ny, selvstændig retslig bøde.
2. Andet anbringende: Der foreligger en tilsidesættelse af artikel 266, stk. 1, TEUF og artikel 99, stk. 4, og artikel 98, stk. 4, første afsnit, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046⁽¹⁾ som følge af urigtig modtagelse af morarenter siden den 4. januar 2011, da Kommissionen i strid med sin forpligtelse har undladt at foretage modregning med virkning til den 15. juli 2015 til fordel for sagsøgerne af de beløb, der var blevet betalt med urette (ex tunc) af sagsøger nr. 1 frem til forkyndelsen af dommen af 15. juli 2015, samt de herpå påløbne udligningsrenter, i den nye af Retten fastsatte bøde.
3. Tredje anbringende: Der foreligger en tilsidesættelse af forbuddet mod dobbeltstraf ved den (faktiske) forhøjelse af den af Retten fastsatte bøde, da Kommissionen siden den 4. januar 2011 med urette har krævet morarenter af sagsøgerne med tilbagevirkende kraft.
4. Fjerde anbringende: Der foreligger en tilsidesættelse af artikel 266, stk. 1, TEUF og artikel 99, stk. 4, litra b), i forordning 2018/1046 som følge af en urigtig beregning af den maksimalt tilladte størrelse af de morarenter, der skyldes siden den 15. oktober 2015.
5. Femte anbringende: Der foreligger en tilsidesættelse af artikel 266, stk. 1, TEUF som følge af tilsidesættelsen af princippet om god forvaltningsskik og reglerne om god forvaltning, da Kommissionen med urette kræver en (yderligere) betaling, der går ud over den Retten fastsatte bøde (med tillæg af morarenter), af sagsøgerne.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18.7.2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT 2018, L 193, s. 1).

Sag anlagt den 11. maj 2020 — Crevier mod EUIPO (apparat til lugtfjernelse i luft)

(Sag T-276/20)

(2020/C 247/33)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Jeffrey Scott Crevier (Fort Lauderdale, Florida, De Forenede Stater) (ved barrister M. Kime)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede design: Registreringsansøgning nr. 5 652 872

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 2. marts 2020 af Tredje Appelkammer ved EUIPO (sag R 2396/2019-3)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Undersøgerens påklagede afgørelse annulleres i det hele vedrørende afslaget på restitutio in integrum.
- Restitutio in integrum beviliges, subsidiært hjemvises sagen til EUIPO med passende anvisninger.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af afsnit VIII, dvs. artikel 62-78 i forordning (EF) nr. 6/2002
- Tilsidesættelse af kapitel VII-XIX, artikel 38-84 i Kommissionens forordning (EF) nr. 2245/2002
- Tilsidesættelse af EU-traktaten
- Tilsidesættelse af retsstatsprincippet.

Sag anlagt den 7. maj 2020 — MKB Multifunds mod Kommissionen**(Sag T-277/20)**

(2020/C 247/34)

*Processprog: nederlandsk***Parter**

Sagsøger: MKB Multifunds BV (Zierikzee, Nederlandene) (ved advokaterne J. van de Hel og R. Rampersad)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse af 27. februar 2020 om statsstøtte SA.55704 (2019/FC) — Nederlandene — angivelig støtte vedrørende »Dutch Venture Initiative« (DVI), annulleres.
- Europa-Kommissionen pålægges at genåbne undersøgelsen.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat tre anbringender.

1. Første anbringende, om at Kommissionen med urette har fastslået, at DVI's investeringer, en holdingfondsstruktur, i private-equityfonde er i overensstemmelse med markedet.
2. Andet anbringende om, at Kommissionen med urette har fastslået, at Den Europæiske Investeringsfonds (EIF) almindelige gebyrstruktur svarer til gebyrstrukturen for en sammenlignelig fondsforvalter

3. Tredje anbringende om, at Kommissionen med urette har fastslået, at de investeringer, som de nederlandske myndigheder har foretaget i DVI's holdingfondsstruktur, er i overensstemmelse med markedet.

Sag anlagt den 8. maj 2020 — CX mod Kommissionen

(Sag T-280/20)

(2020/C 247/35)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: CX (ved advokat É. Boigelot)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Annullation af afgørelsen af 28. juni 2019, i sag CMS 12/042, med referencen Ares(2019)4110741, om at fjerne sagsøgeren fra tjenesten i henhold til artikel 9, stk. 1, litra h), i bilag IX til vedtægten, uden nedsættelse af pensionsrettigheder.
- Annullation af afgørelsen af 30. januar 2020, med referencen Ares(2020)577152, forkyndt samme dag, hvorved ansættelsesmyndigheden afslog den klage, som sagsøgeren havde indgivet den 28. september 2019, med referencen R/538/19, over den anfægtede afgørelse.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne, i overensstemmelse med Den Europæiske Unions Rets procesreglement.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført syv anbringender.

1. Første anbringende om, at de faktiske omstændigheder, som foreholdes sagsøgeren, ikke foreligger, om forkert gengivelse af beviselementerne, om anlæggelse af åbenbart urigtige skøn, om manglende begrundelse og om tilsidesættelse af begrundelsespligten. Sagsøgeren har bl.a. gjort gældende, at den forkerte gengivelse af det eneste beviselement, som foreholdes ham, foreligger, når anklagemyndigheden hævder en angivelig »ikke tilladt prisforhandling« baseret på en enkelt e-mail, selv om selve ordlyden af denne viser, at sagsøgeren indskrænkede sig til, i fuldstændig overensstemmelse med rammekontrakten, til medkontrahenten at fremsende en klar og utvetydig instruks, langt fra enhver »forhandling«, som i det mindste ville have nødvendiggjort drøftelser med henblik på en aftale, i givet fald med frafaldelse af krav fra begge sider. Sagsøgeren har tilføjet, at ordvekslingerne mellem ham og medkontrahenten kun godtgør den kooperative og gentagne arbejdsproces med henblik på at fastlægge en endelig version af spørgeskemaet og de konnekse tjenester og under ingen omstændigheder en »forhandling«. Herved har ansættelsesmyndigheden kritiseret ikke godtgjorte faktiske omstændigheder og anlagt et åbenbart urigtigt skøn.
2. Andet anbringende om tilsidesættelse af princippet om en rimelig frist, om at de påståede faktiske omstændigheder er forældede og om, at det disciplinære ansvar er forældet. Ifølge sagsøgeren skete de faktiske omstændigheder, som foreholdes ham, henholdsvis i september 2001 og juni 2003, dvs. 18 og 16 år inden datoen for den anfægtede afgørelse. Den disciplinære forfølgning blev indledt den 7. februar 2013, dvs. allerede henholdsvis 11 og 9 år efter datoen for de påståede faktiske omstændigheder. Sagsøgeren er af den opfattelse, at fristen mellem de påståede forhold og den anfægtede afgørelse er åbenbar urimelig. Sagsøgeren har tilføjet, at den omstændighed, at forholdene ligger langt tilbage i tiden, burde have fået ansættelsesmyndigheden til at overveje en lempelse af hans disciplinære ansvar eller endog at antage, at dette ansvar var forældet.
3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af retten til forsvar og brud på den processuelle ligestilling. Sagsøgeren har gjort gældende, at Kommissionen ikke har imødekommet hans utallige henvendelser, som blev iværksat straks fra procedurens start i 2013, om fremlæggelse af dokumenter, som han fandt nødvendige for hans forsvar, dvs. bl.a. alle hans e-mails vedrørende de to klagepunkter, som blev foreholdt ham, rammekontrakten, de mellemliggende og sidste spørgeskemaer fra den pågældende opinionsundersøgelse samt de dertil knyttede finansielle sagsakter. Herved skete der tilsidesættelse af retten til forsvar og brud på den processuelle ligestilling.

4. Fjerde anbringende om formelle fejl og processuelle fejl og om tilsidesættelse af pligten til at foretage en tilbundsående undersøgelse med henblik på at fremskaffe såvel belastende som diskulperende oplysninger om ham. Sagsøgeren har bekræftet, at strafferetten i [fortroligt] ⁽¹⁾ allerede den 16. april 2018 fastslog, at der ikke var bevist noget forhold og frifandt sagsøgeren »for alle de påstande, der var gjort gældende mod ham«, idet det præciseres, at denne ret tog stilling til præcist de samme forhold som den anfægtede afgørelse er baseret på, og fastslog, at disse ikke var bevist. Sagsøgeren er således af den opfattelse, at ansættelsesmyndigheden ved ikke at fremsende et så grundlæggende element som en retsafgørelse, som er blevet endelig og som frifandt sagsøgeren fuldstændigt, til disciplinærrådet, har tilsidesat dens forpligtelse til at fremsende alle dokumenter til disciplinærrådet, som er relevante og nyttige med henblik på udarbejdelsen af dets udtalelse, og har begået en processuel fejl.
5. Femte anbringende om tilsidesættelse af uskyldsformodningen og af pligten til upartiskhed. Ifølge sagsøgeren skrev generalsekretæren til Kommissionens viceformænd, til to medlemmer af Kommissionen, til den generaldirektør, som han henhører under, til generaldirektøren for menneskelige ressourcer samt til ansættelsesmyndigheden, at undersøgelsen »bekræftede interessekonflikten og afslørede diverse ulovligheder begået af den berørte«, hvilket udgjorde en tilsidesættelse af uskyldsformodningen og af pligten til upartiskhed.
6. Sjette anbringende om anvendelsen af et dokument, der juridisk set skal anses for en nullitet, om at selve det nævnte dokument er en nullitet og om tilsidesættelse af artikel 1, stk. 1, i bilag IX til vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union (herefter »vedtægten«). Sagsøgeren har bemærket, at OLAF aldrig har afhørt ham om de pågældende forhold mellem den 3. maj 2011 og den 18. april 2012, datoen for fremsendelsen af dens rapport, og at denne tilsidesættelse af de pligt, som påhviler OLAF til at høre sagsøgeren inden færdiggørelsen af dens rapport skal medføre, at denne juridisk set er en nullitet.
7. Syvende anbringende om tilsidesættelse af artikel 10 i bilag IX til vedtægten, af retssikkerhedsprincippet, af proportionalitetsprincippet samt af beskyttelsen af den berettigede forventning og om anlæggelse af et åbenbart urigtigt skøn, med den begrundelse, at sanktionen ikke står i forhold til de påståede forhold. Sagsøgeren har i denne henseende gjort gældende, at ansættelsesmyndighedens sanktion er åbenbart uforholdsmæssig. Ifølge sagsøgeren er de forhold, som foreholdes ham, af meget relativ betydning, eftersom det omtvistede beløb er på 2 000 EUR. Endvidere ligger disse forhold meget langt tilbage i tiden. Den pålagte sanktion medfører imidlertid, at sagsøgerens familie fratages alle indtægter og dækning ved sygdom, hvilket er åbenbart uforholdsmæssigt.

⁽¹⁾ Fortrolige oplysninger udeladt.

Sag anlagt den 15. maj 2020 — Facegym mod EUIPO (FACEGYM)

(Sag T-289/20)

(2020/C 247/36)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Facegym Ltd (London, Det Forenede Kongerige) (ved M. Edenborough, QC)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, af ordmærket FACEGYM — registreringsansøgning nr. W1 466 456

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 27. februar 2020 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 70/2020-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Subsidiært omgøres den anfægtede afgørelse således at det fastslås, at de angiveligt krænkende varer og tjenesteydelser omfattet af den internationale varemærkereгистраering ikke er i strid med artikel 7, stk. 1, litra b) eller c).
- EUIPO tilpligtes at betale omkostningerne forbundet med dette søgsmål og de underliggende omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) eller c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 22. maj 2020 — Talleres de Escoriaza mod EUIPO — Salto Systems (KAAS KEYS AS A SERVICE)**(Sag T-294/20)**

(2020/C 247/37)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter**

Sagsøger: Talleres de Escoriaza, SA (Irún, Spanien) (ved advokaterne T. Müller og F. Togo)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Salto Systems, SL (Oiartzun, Spanien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Salto Systems, SL

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket KAAS KEYS AS A SERVICE — EU-varemærk nr. 14 899 439

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 28. februar 2020 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 1363/2019-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO og den anden part tilpligtes at betale de af sagsøgeren afholdte omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af begrundelsespligten
- Tilsidesættelse af retten til at blive hørt

- Tilsidesættelse af artikel 59, stk. 1, litra a), sammenholdt med artikel 7, stk. 1, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 59, stk. 1, litra a), sammenholdt med artikel 7, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 59, stk. 1, litra a), sammenholdt med artikel 7, stk. 1, litra d), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 21. maj 2020 — Aquind m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-295/20)

(2020/C 247/38)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Aquind Ltd (Wallsend, Det Forenede Kongerige), Aquind SAS (Rouen, Frankrig) og Aquind Energy (Luxembourg, Luxembourg) (ved solicitor S. Goldberg, advokat E. White og solicitors C. Davis og J. Bille)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Den anfægtede foranstaltning, dvs. den delegerede forordning, annulleres, for så vidt som den fjerner AQUIND Interconnector fra EU-listen.
- Subsidiært annulleres den delegerede forordning i sin helhed.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne har i stævningen medlagt påstand om annullation af Kommissionens delegerede forordning (EU) 2020/389 af 31. oktober 2019 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 347/2013 for så vidt angår EU-listen over projekter af fælles interesse ⁽¹⁾.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført syv anbringender.

1. Første anbringende om manglende begrundelse for fjernelsen af AQUIND Interconnector fra EU-listen.

- Den delegerede forordning hverken indeholder eller henviser til nogen begrundelse for, at AQUIND Interconnector blev fjernet fra EU-listen, hvilket er i strid med begrundelsespligten, og sagsøgerne modtog ikke nogen begrundelse for, at AQUIND Interconnector blev fjernet.

2. Andet anbringende om tilsidesættelse af de formelle og materielle krav, der er fastsat i forordning (EU) nr. 347/2013 ⁽²⁾ («TEN-E-forordningen»), herunder især af forordningens artikel 5, stk. 8.

- Udarbejdelsen af listen over projekter af fælles interesse med henblik på den delegerede forordning var ikke i overensstemmelse med kravene i TEN-E-forordningen.

3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af artikel 10, stk. 1, i energichartertraktaten.
 - Fjernelsen af AQUIND Interconnector fra EU-listen og den manglende begrundelse for en sådan fjernelse tilsidesætter forpligtelserne i henhold til artikel 10, stk. 1, i energichartertraktaten om at skabe stabile, rimelige og gennemsigtige betingelser og underkaste investeringer en fair og rimelig behandling.
4. Fjerde anbringende om tilsidesættelse af retten til god forvaltningsskik i henhold til artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
 - I strid med artikel 41 i chartret om grundlæggende rettigheder blev fjernelsen af AQUIND Interconnector fra EU-listen ikke foretaget upartisk og sagsøgerne havde ikke ret til at blive hørt inden vedtagelsen af den delegerede forordning.
5. Femte anbringende om tilsidesættelse af det EU-retlige ligebehandlingsprincip.
 - I strid med det EU-retlige ligebehandlingsprincip blev AQUIND Interconnector behandlet forskelligt og uretfærdigt i forhold til sammenlignelige foreslåede projekter af fælles interesse uden nogen objektiv begrundelse for en sådan forskelsbehandling.
6. Sjette anbringende om en tilsidesættelse af det EU-retlige proportionalitetsprincip.
 - Som et eksisterende projekt af fælles interesse i udviklingsfasen udgør den blotte fjernelse af AQUIND Interconnector fra EU-listen, uden at der foretages en nøje sammenligning af sammenlignelige projekter, og uden at sagsøgerne gives mulighed for at afhjælpe eventuelle problemer, en uforholdsmæssighed.
7. Syvende anbringende om tilsidesættelse af de EU-retlige principper om retssikkerhed og berettigede forventninger.
 - Den anfægtede foranstaltning udgør en tilsidesættelse af sagsøgernes berettigede forventninger om, at de kunne støtte sig på fortsat at være medtaget på EU-listen, og at udarbejdelsen af EU-listen over projekter af fælles interesse ville blive foretaget i overensstemmelse med formålene og forpligtelserne i medfør af TEN-E-forordningen og andre gældende retlige krav.

(¹) EUT 2020 L 74, s. 1.

(²) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 347/2013 af 17.4.2013 om retningslinjer for den transeuropæiske energiinfrastruktur og om ophævelse af beslutning nr. 1364/2006/EF og ændring af forordning (EF) nr. 713/2009, (EF) nr. 714/2009 og (EF) nr. 715/2009 (EUT 2013, L 115, s. 39).

Sag anlagt den 22. maj 2020 — Nosio mod EUIPO — Tros del Beto (ACCUSÌ)

(Sag T-300/20)

(2020/C 247/39)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Nosio SpA (Mezzocorona, Italien) (ved advokaterne J. Graffer, G. Rubino og A. Ottolini)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Tros del Beto, SLU (Marçà, Spanien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Nosio SpA

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket ACCUSÌ — registreringsansøgning nr. 16 014 921

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 13. marts 2020 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 871/2019-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Det fastslås, at tegnene ikke ligner hinanden.
- Det tegn, der er genstand for indsigelse, tillades registreret.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 19. maj 2020 — Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics og Jushi Egypt for Fiberglass Industry mod Kommissionen**(Sag T-301/20)**

(2020/C 247/40)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics SAE (Ain Sukhna, Egypten) og Jushi Egypt for Fiberglass Industry SAE (Ain Sukhna) (ved advokaterne B. Servais og V. Crochet)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/492 af 1. april 2020 om indførelse af endelig antidumpingtold på importen af visse vævede og/eller stingfæstnede stoffer af glasfiber med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Egypten annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgerne ⁽¹⁾.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat to anbringender.

1. Første anbringende om, at Kommissionens metode til fastsættelse af Hengshis produktionsomkostninger og salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger samt fortjeneste med henblik på beregningen af Hengshis konstruerede normalværdi er i strid med grundforordningens artikel 2, stk. 5, samt artikel 2, stk. 3, 6, 11 og 12, og artikel 9, stk. 4.
2. Andet anbringende om, at Kommissionens metode til fastsættelse af underbuds- og målprisunderbudsmarginerne hvad angår sagsøgerne er i strid med grundforordningens artikel 3, stk. 1-3 og 6, og artikel 9, stk. 4.

⁽¹⁾ EUT 2020, L 108, s. 1.

Sag anlagt den 15. maj 2020 — Antonio Del Valle Ruiz m.fl. mod SRB**(Sag T-302/20)**

(2020/C 247/41)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøgere: Antonio Del Valle Ruiz (Ciudad de México, Mexico) og 36 andre sagsøgere (ved advokaterne P. Rubio Escobar, R. Ruiz de la Torre Esporrín og B. Fernández García)

Sagsøgt: Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Sagsøgernes påstande

- Afgørelse (SRB/EES/2020/52) fra Den Fælles Afviklingsinstans af 17. marts 2020 om, hvorvidt aktionærerne og kreditorerne skal bevilliges kompensation som følge af de afviklingsforanstaltninger, der er truffet vedrørende Banco Popular Español SA, annulleres.
- Den Fælles Afviklingsinstans og de intervenienter, som er indtrådt helt eller delvist til støtte for denne, tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne anført seks anbringender.

Første anbringende: Tilsidesættelse af artikel 15, stk. 1, litra g), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 af 15. juli 2014 om ensartede regler og en ensartet procedure for afvikling af kreditinstitutter og visse investeringsselskaber inden for rammerne af en fælles afviklingsmekanisme og en fælles afviklingsfond og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 (herefter »forordning nr. 806/2014«). Sagsøgerne har herved gjort gældende, at de tidligere aktionærer i Banco Popular ikke burde have lidt større tab inden for rammerne af afviklingen end det tab, de ville have lidt i tilfælde af en almindelig insolvensprocedure.

Andet anbringende: Tilsidesættelse af artikel 20, stk. 16, i forordning nr. 806/2014. Sagsøgerne har herved gjort gældende, at der i den anfægtede afgørelse ikke blev taget stilling til, om Banco Populars aktionærer ville have fået en gunstigere behandling som led i en almindelig insolvensprocedure end som led i afviklingen, eftersom insolvensproceduren blev sidestillet med en likvidation. Desuden blev værdiansættelsen ikke foretaget af en uafhængig person.

Tredje anbringende: Tilsidesættelse af artikel 41, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«), for så vidt som de tidligere aktionærer i Banco Populars ret til at blive hørt, før der blev truffet en for dem ugunstig individuel foranstaltning er blevet tilsidesat.

Fjerde anbringende: Tilsidesættelse af chartrets artikel 47. Sagsøgerne har herved gjort gældende, at de tidligere aktionærer i Banco Populars ret til en effektiv domstolsbeskyttelse er blevet tilsidesat, og der er således gjort indgreb i deres ret til et forsvar.

Femte anbringende: Tilsidesættelse af chartrets artikel 17 og af artikel 1 i protokol nr. 1 til den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, for så vidt som aktionærerne er blevet berøvet deres ejendomsret og ikke har modtaget en rimelig erstatning for tabet.

Sjette anbringende: Tilsidesættelse af chartrets artikel 52. Sagsøgerne har herved gjort gældende, at SRB har berøvet aktionærerne deres ejendomsret uden at overholde de ved lov fastsatte begrænsninger.

Sag anlagt den 15. maj 2020 — Arias Mosquera m.fl. mod SRB**(Sag T-303/20)**

(2020/C 247/42)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøgere: José María Arias Mosquera (Madrid, Spanien) og 28 andre sagsøgere (ved advokaterne P. Rubio Escobar, R. Ruíz de la Torre Esporrín, A. Menéndez Menéndez og B. Fernández García)

Sagsøgt: Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Sagsøgernes påstande

- Afgørelse (SRB/EES/2020/52) fra Den Fælles Afviklingsinstans af 17. marts 2020 om, hvorvidt aktionærerne og kreditorerne skal bevilliges kompensation som følge af de afviklingsforanstaltninger, der er truffet vedrørende Banco Popular Español SA, annulleres.
- Den Fælles Afviklingsinstans og de intervenienter, som er indtrådt helt eller delvist til støtte for denne, tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som dem, der er gjort gældende i sag T-302/20, Del Valle Ruiz m.fl. mod Den Fælles Afviklingsinstans.

Sag anlagt den 20. maj 2020 — Molina Fernández mod SRB**(Sag T-304/20)**

(2020/C 247/43)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Laura Molina Fernández (Madrid, Spanien) (ved advokaterne S. Rodríguez Bajón og A. Gómez-Acebo Dennes)

Sagsøgt: Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Sagsøgerens påstande

Den anfægtede afgørelse annulleres.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det foreliggende søgsmål er rettet mod afgørelse (SRB/EES/2020/52) fra Den Fælles Afviklingsinstans af 17. marts 2020 om, hvorvidt aktionærerne og kreditorerne skal bevilliges kompensation som følge af de afviklingsforanstaltninger, der er truffet vedrørende Banco Popular Español SA.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

1. For det første har sagsøgeren gjort gældende, at værdiansættelsesrapport 3 ikke er blevet udfærdiget af en sagkyndig, som reelt er uafhængig, således som det påkræves i artikel 20, stk. 16-18, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 af 15. juli 2014 om ensartede regler og en ensartet procedure for afvikling af kreditinstitutter og visse investeringsselskaber inden for rammerne af en fælles afviklingsmekanisme og en fælles afviklingsfond og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT 2014, L 225, s. 1).

2. For det andet har sagsøgeren gjort gældende, at værdiansættelsesrapport 3 er ulovlig, fordi den analysemetode, som blev anvendt af Deloitte, er forkert, hvilket har ledt Deloitte til at drage konklusioner, der ligeledes er forkerte, og som har haft alvorlige skadevirkninger for sagsøgeren, der ubehørigt og urimeligt er blevet frataget den kompensation, som hun er berettiget til.
3. For det tredje er værdiansættelsesrapport 3 baseret på et forkert grundlag med hensyn til Banco Populars økonomiske stilling på afviklingstidspunktet.

Sag anlagt den 26. maj 2020 — Telefónica Germany mod EUIPO — Google (LOOP)

(Sag T-305/20)

(2020/C 247/44)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Telefónica Germany GmbH & Co. OHG (München, Tyskland) (ved advokaterne A. Fottner og M. Müller)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Google LLC (Mountain View, Californien, De Forenede Stater)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Telefónica Germany GmbH & Co. OHG

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket LOOP — registreringsansøgning nr. 5 842 166

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 24. marts 2020 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 281/2019-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Den sagsøgte og den anden part i sagen for appelkammeret, såfremt sidstnævnte intervenserer i retssagen, tilpligtes at betale omkostningerne forbundet med sagens behandling for Retten og for appelkammeret.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 59, stk. 1, litra a), sammenholdt med artikel 7, stk. 1, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 59, stk. 1, litra a), sammenholdt med artikel 7, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 94, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001, og artikel 41, stk. 2, litra a) og c), i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

Sag anlagt den 19. maj 2020 — Hijos de Moisés Rodríguez González mod EUIPO — Irland og Ornuá (La Irlandesa 1943)

(Sag T-306/20)

(2020/C 247/45)

Stævningen er affattet på spansk

Parter

Sagsøger: Hijos de Moisés Rodríguez González, SA (Las Palmas de Gran Canaria, Spanien) (ved advokat J. García Domínguez)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

De andre parter i sagen for appelkammeret: Irland og Ornuá Co-operative Ltd (Dublin, Irland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Hijos de Moisés Rodríguez González, SA

Det omtvistede varemærke: Figurmærket La Irlandesa 1943 — EU-varemærke 12 043 436

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 2. marts 2020 af Det Udvidede Appelkammer ved EUIPO (sag R 1499/2016-G)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO og, i påkommende tilfælde, intervenienterne tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 59, stk. 1, litra a), sammenholdt med artikel 7, stk. 1, litra g), og artikel 59, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 26. maj 2020 — Calatrava Real State 2015 mod SRB

(Sag T-307/20)

(2020/C 247/46)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Calatrava Real State 2015, SL (Madrid, Spanien) (ved advokaterne P. Rubio Escobar, R. Ruíz de la Torre Esporrín og B. Fernández García)

Sagsøgt: Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse (SRB/EES/2020/52) fra Den Fælles Afviklingsinstans af 17. marts 2020 om, hvorvidt aktionærene og kreditorerne skal bevilliges compensation som følge af de afviklingsforanstaltninger, der er truffet vedrørende Banco Popular Español SA, annulleres.

- Den Fælles Afviklingsinstans og de intervenienter, som er indtrådt helt eller delvist til støtte for denne, tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som dem, der er gjort gældende i sag T-302/20, Del Valle Ruiz m.fl. mod Den Fælles Afviklingsinstans og sag T-303/20, Arias Mosquera m.fl. mod Den Fælles Afviklingsinstans.

Sag anlagt den 27. maj 2020 — EVH mod Kommissionen

(Sag T-312/20)

(2020/C 247/47)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: EVH GmbH (Halle [Saale], Tyskland) (ved advokaterne I. Zenke og T. Heymann)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse af 26. februar 2019, hvorved det blev fastslået, at fusionen »RWE/E.ON Assets« er forenelig med det indre marked, sag M.8871 (EUT 2020, C 111, s. 1), annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført følgende anbringender.

1. Første anbringende: Godkendelsesafgørelsen er behæftet med formelle mangler

- Den fusion, som er godkendt med den i nærværende sag anfægtede afgørelse M.8871, er urigtigt blevet adskilt fra den samlede fusion mellem RWE AG (RWE) og E.ON SE (E.ON). Den samlede procedure omfatter foruden RWE's erhvervelse af E.ON.-produktionsaktiver (sag M.8871) også RWE's erhvervelse af 16,67 % af kapitalandelene i E.ON og overdragelsen af 76,8 % af kapitalandelene i RWE's datterselskab innogy SE til E.ON (sag M.8870).
- Sagsøgerens rettigheder som part er blevet tilsidesat, da Kommissionen ganske vist modtog de omfattende henvisninger til konkurrencebegrænsninger, som er fremført for den i sagen, men den har hverken forholdt sig indholdsmæssigt til disse henvisninger under sagen og i afgørelsen eller foretaget en passende bedømmelse heraf.
- Kommissionen har begrundet afgørelsen for sent og mangelfuldt.

2. Andet anbringende: Kommissionen har ikke foretaget en tilstrækkelig undersøgelse af de faktiske omstændigheder og skulle ved en sagligt korrekt undersøgelse have indledt en fase II undersøgelse

- Analysen af RWE's øgede markedsstyrke blev alene foretaget på grundlag af strømmængde og kapacitet uden den nødvendige, selvstændige og dybdegående undersøgelse af yderligere indikatorer såsom bortfald af den direkte konkurrent E.ON, den Indikator Residual Supply Index (RSI), som udtrykker, hvor nødvendig en udbyder er for at dække efterspørgslen, eller markedets koncentrationsgrad.
- Kommissionen forkortede under en fejlagtig forståelse af energiforsyningstjenestens langfristede investeringscyklusser den historiske, men også den fremtidige periode for bedømmelse af fusionens virkninger.
- Markedsstyrken er urigtigt fastlagt, da de omfattende sammenfletninger mellem RWE og E.ON på energimarkedet ikke tages i betragtning, men i stedet er kapaciteter fra Reverse-Carve-out fra sag M.8870 modregnet.

- Undersøgelsen er samlet set ulovligt begrænset til den nuværende situationen og ser bort fra virkningerne i de næste år (f.eks. den øgede produktion af grøn elektricitet og udfasningen af kul), således at Kommissionen på ingen måde var i stand til at erkende, om der var risiko for en varig skade for konkurrencen.
3. Tredje anbringende: Kommissionen har åbenbart materielt urigtigt — også på grund af dens utilstrækkelige undersøgelser — anset fusionen for at være forenelig med konkurrencen
- Kommissionen har urigtigt ikke taget hensyn til den omstændighed, at E.ON varigt falder bort som konkurrent til RWE.
 - Kommissionen har ikke forstået, at den aftalte opdeling af energiforsyningstjenestens værdiskabelsesfaser mellem E.ON og RWE, som er indholdsmæssigt forbundet med den samlede fusion, indebærer en konkurrencebegrænsning og er uforenelig med artikel 101 TEUF.
 - Kommissionen har urigtigt kvalificeret RWE's øgede markedsandel på det primære salgsmarked som ubetænkelig.
 - Endelig tages der i afgørelsen urigtigt ikke hensyn til de skadelige virkninger for konkurrencen, der følger af bortfaldet af E.ON som konkurrent med hensyn til produktion og engroshandelen med strøm fra vedvarende energikilder og leveringen af systemydelser som balanceringsenergi.

Sag anlagt den 27. maj 2020 — Stadtwerke Leipzig mod Kommissionen

(Sag T-313/20)

(2020/C 247/48)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Stadtwerke Leipzig GmbH (Leipzig, Tyskland) (ved advokaterne I. Zenke og T. Heymann)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse af 26. februar 2019, hvorved det blev fastslået, at fusionen »RWE/E.ON Assets« er forenelig med det indre marked, sag M.8871 (EUT 2020, C 111, s. 1), annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålet er støttet på tre anbringender, der i det væsentlige er identiske med eller minder om de anbringender, der er gjort gældende i sag T-312/20, EVH mod Kommissionen.

Sag anlagt den 27. maj 2020 — GWS Stadtwerke Hameln mod Kommissionen

(Sag T-314/20)

(2020/C 247/49)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: GWS Stadtwerke Hameln GmbH (Hameln, Tyskland) (ved advokaterne I. Zenke og T. Heymann)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse af 26. februar 2019, hvorved det blev fastslået, at fusionen »RWE/E.ON Assets« er forenelig med det indre marked, sag M.8871 (EUT 2020, C 111, s. 1), annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålet er støttet på tre anbringender, der i det væsentlige er identiske med eller minder om de anbringender, der er gjort gældende i sag T-312/20, EVH mod Kommissionen.

Sag anlagt den 27. maj 2020 — TEAG mod Kommissionen**(Sag T-315/20)**

(2020/C 247/50)

*Processprog: tysk***Parter**

Sagsøger: TEAG Thüringer Energie AG (Erfurt, Tyskland) (ved advokaterne I. Zenke og T. Heymann)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse af 26. februar 2019, hvorved det blev fastslået, at fusionen »RWE/E.ON Assets« er forenelig med det indre marked, sag M.8871 (EUT 2020, C 111, s. 1), annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålet er støttet på tre anbringender, der i det væsentlige er identiske med eller minder om de anbringender, der er gjort gældende i sag T-312/20, EVH mod Kommissionen.

Sag anlagt den 27. maj 2020 — Naturstrom mod Kommissionen**(Sag T-316/20)**

(2020/C 247/51)

*Processprog: tysk***Parter**

Sagsøger: Naturstrom AG (Düsseldorf, Tyskland) (ved advokaterne I. Zenke og T. Heymann)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse af 26. februar 2019, hvorved det blev fastslået, at fusionen »RWE/E.ON Assets« er forenelig med det indre marked, sag M.8871 (EUT 2020, C 111, s. 1), annulleres.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålet er støttet på tre anbringender, der i det væsentlige er identiske med eller minder om de anbringender, der er gjort gældende i sag T-312/20, EVH mod Kommissionen.

Sag anlagt den 27. maj 2020 — Mainova Kommissionen

(Sag T-320/20)

(2020/C 247/52)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Mainova AG (Frankfurt am Main, Tyskland) (ved advokat C. Schalast)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse af 26. februar 2019, sag M.8871 annulleres.
- Sagen forenes i henhold til artikel 68(5) i Rettens procesreglement med sager vedrørende den samme afgørelse M.8871 som følge af den indholdsmæssige sammenhæng med henblik på den afgørelse, hvorved sagens behandling afsluttes.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført følgende anbringender.

1. Første anbringende: tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter

I forbindelse med det første anbringende gøres det gældende, at Kommissionen i den anfægtede afgørelse har tilsidesat væsentlige formforskrifter. Dette omfatter alle proceduremæssige bestemmelser, der skulle overholdes ved udarbejdelsen af den omhandlede retsakt. Navnlig har Kommissionen ved at forhindre sagsøgeren i at udøve sine rettigheder som part tilsidesat almindelige EU-retlige principper. Kommissionen har navnlig blokeret sagsøgerens muligheder for retsbeskyttelse og retsstridigt nægtet sagsøgeren enhver aktindsigt i sagsakterne.

2. Andet anbringende: tilsidesættelse af Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 ⁽¹⁾

I forbindelse med det andet anbringende gøres det gældende, at Kommissionen med den kunstige opdeling af sagsøgerens fusionsprojekt har tilsidesat EU-traktaterne og bestemmelserne i EF-fusionsforordningen. Kommissionen har navnlig tilsidesat fusionsretlige procedurebestemmelser og derved ikke eller ikke korrekt taget hensyn til omstændigheder af relevans for afgørelsen. Dette omfatter navnlig en ukorrekt opfattelse af den retlige, økonomiske og faktiske sammenhæng i det samlede fusionsprojekt, den urigtige kvalificering af transaktionen som Asset Swap, den manglende hensyntagen til den konkurrencemæssige virkning af modydelsen for RWE AG's erhvervelse af 16,67 % af kapitalandelene i E.ON SE samt den urigtige bedømmelse af konkurrenceretlige virkninger af transaktionen.

Kommissionen har navnlig undladt at foretage en forskriftsmæssig afgrænsning af markedet. Desuden har Kommissionen lagt en urigtig skønsbeføjelse til grund med hensyn til transaktionens virkninger og foretaget en urigtig bedømmelse af det incitament, der ved transaktionen er opstået for RWE til bevidst at tilbageholde produktionskapacitet. Kommissionen er for så vidt kommet til det urigtige resultat, at fusionen for det første kan prøves adskilt og for det andet ikke har negative virkninger for konkurrencen på fællesskabsplan.

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 af 20.1.2004 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser («EF-fusionsforordningen») (EUT 2004, L 24, s. 1).

Sag anlagt den 27. maj 2020 — enercity mod Kommissionen

(Sag T-321/20)

(2020/C 247/53)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: enercity AG (Hannover, Tyskland) (ved advokat C. Schalast)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse af 26. februar 2019, sag M.8871 annulleres.
- Sagen forenes i henhold til artikel 68(5) i Rettens procesreglement med sager vedrørende den samme afgørelse M.8871 som følge af den indholdsmæssige sammenhæng med henblik på den afgørelse, hvorved sagens behandling afsluttes.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålet er støttet på to anbringender, der i det væsentlige er identiske med eller minder om de anbringender, der er gjort gældende i sag T-320/20, Mainova mod Kommissionen.

Sag anlagt den 27. maj 2020 — Stadtwerke Frankfurt am Main mod Kommissionen

(Sag T-322/20)

(2020/C 247/54)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Stadtwerke Frankfurt am Main Holding GmbH (Frankfurt am Main, Tyskland) (ved advokat C. Schalast)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse af 26. februar 2019, sag M.8871 annulleres.

- Sagen forenes i henhold til artikel 68(5) i Rettens procesreglement med sager vedrørende den samme afgørelse M.8871 som følge af den indholdsmæssige sammenhæng med henblik på den afgørelse, hvorved sagens behandling afsluttes.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålet er støttet på to anbringender, der i det væsentlige er identiske med eller minder om de anbringender, der er gjort gældende i sag T-320/20, Mainova mod Kommissionen.

Sag anlagt den 26. maj 2020 — Yongkang Kugoo Technology mod EUIPO — Ford Motor Company (kugoo)

(Sag T-324/20)

(2020/C 247/55)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Yongkang Kugoo Technology Co. Ltd (Yongkang, Kina) (ved advokat P. Pérot)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Ford Motor Company (Dearborn, Michigan, De Forenede Stater)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Yongkang Kugoo Technology Co. Ltd

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket kugoo — registreringsansøgning nr. 17 007 741

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 24. marts 2020 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 65/2019-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Den af den anden part i sagen for appelkammeret rejste indsigelse forkastes og ansøgningen om EU-figurmærket kugoo nr. 17 007 741 imødekommes.
- Den anden part i sagen for appelkammeret tilpligtes at betale sagsomkostningerne samt de gebyrer og alle de omkostninger, som sagsøgeren har afholdt i forbindelse med sagens behandling ved EUIPO og for Retten.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.
-

Sag anlagt den 27. maj 2020 — Bibita Group mod EUIPO — Benkomers (flasker til drikkevarer)**(Sag T-326/20)**

(2020/C 247/56)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter***Sagsøger:* Bibita Group (Tirana, Albanien) (ved advokat C. Seyfert)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Benkomers OOD (Sofia, Bulgarien)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Indehaver af det omtvistede design:* Benkomers OOD*Det omtvistede design:* EF-design nr. 3 797 091-0001 (flasker til drikkevarer)*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 27. april 2020 af Tredje Appelkammer ved EUIPO (sag R 1070/2018-3)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Det anfægtede EF-design, der er registreret under nr. 3 797 091-0001, erklæres ugyldigt af alle de grunde, der er anført i nærværende søgsmål.
- EUIPO og indehaveren tilpligtes at betale omkostningerne forbundet med sagens behandling for Tredje Appelkammer, jf. artikel 190 i Rettens procesreglement.
- EUIPO og den potentielle anden part i denne sag tilpligtes at betale alle sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 25, stk. 1, litra d), sammenholdt med artikel 6, i Rådets forordning (EF) nr. 6/2002.

Sag anlagt den 29. maj 2020 — 4B Company mod EUIPO — Deenz (vedhæng (smykke))**(Sag T-329/20)**

(2020/C 247/57)

*Stævningen er affattet på italiensk***Parter***Sagsøger:* 4B Company Srl (Montegiorgio, Italien) (ved advokat G. Brogi)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Deenz Holding Ltd (Dubai, De Forenede Arabiske Emirater)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede design: Deenz Holding Ltd

Det omtvistede design: EF-design nr. 2 100-0001

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 19. marts 2020 af Tredje Appellkammer ved EUIPO (sag R 2449/2018-3)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres, for så vidt som den annullerede ugyldighedsafdelingens afgørelse, imødekom begæringen om i ændret form at opretholde EF-design nr. 21 00-0001 og anordnede indførelsen af designet i ændret form i registreret og dets offentliggørelse i Registreringstidende for EF-design, idet ugyldighedsafdelingens afgørelse af 15. oktober 2018 i sag ICD 10 654 herved stadfæstes.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse og urigtig fortolkning af artikel 25, stk. 6, i Rådets forordning (EF) nr. 6/2002.

Sag anlagt den 29. maj 2020 — Laboratorios Ern mod EUIPO — Le-Vel Brands (Le-Vel)

(Sag T-331/20)

(2020/C 247/58)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Laboratorios Ern, SA (Barcelona, Spanien) (ved advokat S. Correa Rodríguez)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appellkammeret: Le-Vel Brands LLC (Frisco, Texas, De Forenede Stater)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Le-Vel Brands LLC

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket Le-Vel — registreringsansøgning nr. 15 229 974

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 20. marts 2020 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 2113/2019-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EU-varemærkeansøgning »Le-Vel«, nr. 15 229 974, afslås for alle varer og tjenesteydelser i klasse 3 og 35.

- EUIPO og intervenienten (såfremt Le-Vel Brands, LLC. Beslutter at intervenere i denne sag) tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 29. maj 2020 — KH mod EU-Udenrigstjenesten

(Sag T-334/20)

(2020/C 247/59)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: KH (ved advokat N. de Montigny)

Sagsøgt: Tjenesten for EU's optræden udadtil (EU-Udenrigstjenesten)

Sagsøgerens påstande

- Annullation af afgørelsen af 24. juli 2019 om at omplacere sagsøgeren til hovedsædet, idet sagsøgeren kun anses for at være på mission fra den 1. september til den 31. december 2019.
- Annullation af afgørelsen af 29. juli 2019 om afslag på ansøgningen om bistand, registreret under referencen [fortroligt], som var blevet indgivet den 29. marts 2019 af sagsøgeren som følge af den chikane, som hendes chef [fortroligt] (¹) havde udsat hende for.
- Annullation af bedømmelsesrapporten for 2019 (perioden 2018) af 3. oktober 2019, som indeholder en konklusion om utilstrækkelighed.
- Annullation af afgørelsen af 4. november 2019 om ikke at anvende den automatiske forfremmelse på løntrin som følge af bedømmelsesrapporten, som blev fundet utilfredsstillende.
- Tjenesten for EU's optræden udadtil tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre rækker anbringender.

1. Sagsøgeren har anført tre anbringende mod afgørelsen om omplacering:
 - Første anbringende om tilsidesættelse af omsorgsplikten og af princippet om god forvaltning.
 - Andet anbringende om tilsidesættelse af retten til at blive hørt.
 - Tredje anbringende om en retlig fejl i begrundelsen for skrivelsen af 2. april 2019.
2. Sagsøgeren har anført fem anbringender mod afgørelsen om afslag på hendes ansøgning om bistand:
 - Første anbringende om tilsidesættelse af omsorgsplikten.
 - Andet anbringende om tilsidesættelse af artikel 12a i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union (herefter »vedtægten«).
 - Tredje anbringende om en forkert fortolkning af vedtægtens artikel 12a og om en retlig fejl.
 - Fjerde anbringende om tilsidesættelse af retten til at blive hørt på en effektiv måde.
 - Femte anbringende om anlæggelse af et åbenbart urigtigt skøn af de beviser, som er fremlagt til gennemgang.

3. Sagsøgeren har anført fire anbringender mod bedømmelsesrapporten:

- Første anbringende om modsætninger i EU-Udenrigstjenestens holdning.
- Andet anbringende om tilsidesættelse af pligten til upartiskhed og neutralitet.
- Tredje anbringende om tilsidesættelse af bistandspligten og omsorgspligten samt af princippet om god forvaltning.
- Fjerde anbringende om manglende begrundelse og tilsidesættelse af retten til forsvar.

(¹) Fortrolige oplysninger udeladt.

Sag anlagt den 28. maj 2020 — Den Tjekkeske Republik mod Kommissionen

(Sag T-335/20)

(2020/C 247/60)

Processprog: tjekkisk

Parter

Sagsøger: Den Tjekkeske Republik (ved M. Smolek, J. Pavliš, O. Serdula og J. Vlácil, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Artikel 1 i Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) CCI 2014CZ06RDNP 001 af 30. marts 2020 om udsættelse af de mellemliggende betalinger for Den Tjekkiske Republiks program for udvikling af landdistrikterne 2014-2020 og for udgifter i perioden fra den 16. oktober til den 31. december 2018 (offentliggjort under nummer C(2020) 1857 final), annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat et eneste anbringende om en tilsidesættelse af artikel 41, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 af 17. december 2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik (¹) Kommissionen fandt nemlig med urette, at det tilskud, som den udsatte betaling var knyttet til, var blevet tildelt i strid med de nationale retsbestemmelser. Der havde imidlertid ikke kunnet forelægges en tilsidesættelse af de pågældende nationale retsbestemmelser, eftersom de på ingen måde vedrører den type tilskud, som er omfattet af den udsatte betaling.

(¹) EUT 2013, L 347, s. 549.

Sag anlagt den 3. juni 2020 — Galván Fernández-Guillén mod SRB

(Sag T-340/20)

(2020/C 247/61)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: José María Galván Fernández-Guillén (Madrid, Spanien) (ved advokaterne M. Romero Rey og I. Salama Salama)

Sagsøgt: Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse SRB/EES/2020/52 af 17. marts 2020 om, hvorvidt aktionærerne og kreditorerne skal bevilliges kompensation som følge af de afviklingsforanstaltninger, der er truffet vedrørende Banco Popular Español SA, annulleres.
- SRB tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af den grundlæggende ret til privat ejendom, for så vidt som Banco Popular, da den blev afviklet, havde en positiv nettoformue, hvorfor det ikke var begrundet at fratage de berørte personer deres værdipapirer uden kompensation.
2. Andet anbringende om tilsidesættelse af ejendomsretten, idet der ikke forelå klare kriterier for værdiansættelsen på tidspunktet for Banco Populars afvikling, eftersom det var de nye kriterier, godkendt ved Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/344⁽¹⁾, som først trådte i kraft den 29. marts 2018, dvs. otte måneder efter Banco Populars afvikling, der blev anvendt med tilbagevirkende kraft.
3. Tredje anbringende om at Deloitte manglede den fornødne uafhængighed til at udarbejde værdiansættelse 3 — som er den eneste, hvorpå afgørelse SRB/EES/2020/52 bygger — eftersom Deloitte havde lavet den foreløbige værdiansættelse 2.
4. Fjerde anbringende om tilsidesættelse af retten til forsvar, for så vidt som SRB fortsat behandler visse oplysninger som følsomme og skjuler disse for Banco Populars aktionærer og kreditorer under foregivende af, at »offentliggørelse af disse oplysninger vil kunne tilsidesætte instansens ret til forsvar i de verserende retssager«.

⁽¹⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/344 af 14.11.2017 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder, der præciserer kriterierne vedrørende metoderne til værdiansættelse af forskel i behandlingen i forbindelse med afvikling (EUT 2018, L 67, s. 3).

Sag anlagt den 3. juni 2020 — El Corte Inglés mod EUIPO — Unión Detallistas Españoles (unit)

(Sag T-344/20)

(2020/C 247/62)

Stævningen er affattet på spansk

Parter

Sagsøger: El Corte Inglés, SA (Madrid, Spanien) (ved advokat J.L. Rivas Zurdo)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Unión Detallistas Españoles S. Coop. Unide (Madrid, Spanien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: El Corte Inglés, SA

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket unit — registreringsansøgning nr. 16 542 078

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 9. marts 2020 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 2005/2019-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Appellkammeret begik en retlig fejl, idet det ikke tog det manglende eller utilstrækkelige bevis for brug angående salg i den relevante periode i betragtning vedrørende de spanske varemærker 1795078 og 2289074, der er genstand for bevis for brug, og for disse mærkers vedkommende lagde til grund, at der foreligger en risiko for forveksling mellem varemærkerne for en del af forbrugerne
- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 4. juni 2020 — Robert Klingel mod EUIPO (MEN+)**(Sag T-345/20)**

(2020/C 247/63)

Processprog: tysk

Parter*Sagsøger:* Robert Klingel OHG (Pforzheim, Tyskland) (ved advokat M. Zick)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Det omtvistede varemærke:* Ansøgning om EU-figurmærket MEN+ — registreringsansøgning nr. 17 985 949*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 27. marts 2020 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 1906/2019-1)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres, for så vidt som den er bebyrdende for sagsøgeren.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), sammenholdt med artikel 95, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 5. juni 2020 — Freistaat Bayern mod EUIPO (GEWÜRZSOMMELIER)**(Sag T-348/20)**

(2020/C 247/64)

Processprog: tysk

Parter*Sagsøger:* Freistaat Bayern (Tyskland) (ved advokat J. Altmann)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket GEWÜRZSOMMELIER — registreringsansøgning nr. 18 020 504

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 26. marts 2020 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 2430/2019-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 5. juni 2020 — St. Hippolyt mod EUIPO — Raisioaqua (Vital like nature)

(Sag T-351/20)

(2020/C 247/65)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: St. Hippolyt Holding GmbH (Dielheim, Tyskland) (ved advokat M. Gail)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appellkammeret: Raisioaqua Oy (Raisio, Finland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: St. Hippolyt Holding GmbH

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket Vital like nature — registreringsansøgning nr. 17 165 002

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 9. marts 2020 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 1279/2020-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 60, stk. 1, litra a), sammenholdt med artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 5. juni 2020 — St. Hippolyt mod EUIPO — Elephant (Strong like nature)**(Sag T-352/20)**

(2020/C 247/66)

*Stævningen er affattet på tysk***Parter***Sagsøger:* St. Hippolyt Holding GmbH (Dielheim, Tyskland) (ved advokat M. Gail)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Elephant Co. Preduzeće za proizvodnju, unutrašnju i spoljnu trgovinu d.o.o. (Beograd, Serbien)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Ansøger af det omtvistede varemærke:* St. Hippolyt Holding GmbH*Det omtvistede varemærke:* Ansøgning om EU-figurmærket Strong like nature — registreringsansøgning nr. 17 494 071*Sagen for EUIPO:* Indsigelsessag*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 27. marts 2020 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 1909/2019-1)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 60, stk. 1, litra a), sammenholdt med artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.
-

BERIGTIGELSER**Berigtigelse til meddelelse til Tidende i sag T-220/20***(Den Europæiske Unions Tidende C 201 af 15. juni 2020)**(2020/C 247/67)*

Meddelelsen til Tidende i sag T-220/20, JL mod Kommissionen, læses således:

»Sag anlagt den 16. april 2020 — Kerstens mod Kommissionen**(Sag T-220/20)***(2020/C 201/57)**Processprog: fransk***Parter**

Sagsøger: Petrus Kerstens (La Forclaz, Schweiz) (ved advokat C. Mourato)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Annullation af Europa-Kommissionens ansættelsesmyndigheds afgørelse af 11. juli 2019 om udstedelse af en advarsel til sagsøgeren.
- Annullation af Europa-Kommissionens ansættelsesmyndigheds afgørelse af 27. marts 2017 om genoptagelse af sag [fortroligt] ⁽¹⁾.
- Sagsøgeren tildeles en samlet godtgørelse på 30 000 EUR, som en særlig godtgørelse for ikkeøkonomisk tab, fra Europa-Kommissionen.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagsomkostningerne, i medfør af artikel 134 i Rettens procesreglement.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af artikel 266 TEUF, dvs. om utilstrækkelige foranstaltninger til opfyldelse af den af Retten afsagte annullationsdom, og om tilsidesættelse af princippet »non bis in idem«.
2. Andet anbringende om tilsidesættelse af artikel 266 TEUF, om tilsidesættelse af princippet om god forvaltning, herunder af forpligtelsen til upartisk og retfærdig behandling af sagerne, om tilsidesættelse af uskyldsformodningen og om tilsidesættelse af retten til forsvar.
3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af artikel 266 TEUF, om tilsidesættelse af de procedureregler, der finder anvendelse på administrative undersøgelser og på disciplinære forfølgninger, og om tilsidesættelse af begrundelsespligten.
4. Fjerde anbringende om tildeling af en særlig godtgørelse som følge af de førnævnte ulovligheder.«

⁽¹⁾ Fortrolige oplysninger udeladt.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions
Publikationskontor
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA